ויצחק יהוה אל הדעה ליהוה מורתו וכל ירמיהו
דכוולה בר מן חד ונחמתי על הדעה ׃

ושר עת ב׳ ותלן יהוה דבר ועל מבינים יחשב
מחשבתיו ׃

מל׳ ירויח חמשים שקלים בר מן ב׳ שקלים חמשים
כי קני אדוני ומשקל למסמיהון ׃

ויאמר דוד אל דבר
צרלו מאדנפלחנא ביד
יהוה מרדכים רחמוכרד׳ ׃
ארס אל אפלחו ויתו יהוה
דברי ישראל מהבקר ועד׳
עת מועד ומת מו העם
מדן ועד באר שבע עשבעים
אלף איש וישלחו רי׳
המלאך הרוש לשחתה
ויצחק יהוה אל הרעה ויאמר
למלאך המשחית בעם רב
עתה הרף ידך ומלאך יהוה
היה עם גרן הארונה היבסי
ויאמר דוד אל יהוה
בראתו את המלאך המכה
בעם ויאמר הנה אנכי ר׳
חטאתי ואנכי העויתי ואלה
הצאן מה עשו תהי נא ידך
ביובבית אבי׳

ויבא גד אל דוד ביום ההוא
ויאמר לו עלה הקם ליהוה׳
מזבח בגרן ארניה היבסי
ויעל דוד כדבר גד אשר
צוה יהוה וישקף ארונה
וירא את המלך ואת עבדיו
עברים עליו ויצא ארונה
וישתחו למלך אפיו ארצה

בראתו ב׳ וחס׳ ויאמר דוד אל יהוה כי בראתו
ילדין ׃ שמואל דבר גד ׃ דברי ימים בדבר גד ׃

ויעתר ה׳ יקבלו את ענמות ויבן שם דוד ויתפלל
אליו ותחר רביקה א׳ אתו ונענוה ׃

וחס׳ ג׳ פת וילקטו ארנו ושבבת בחיקך
גם אם ישכבו שנים ׃

ויאמר ארונה מדוע בא
ארני המלך אלעבדו ר׳
ויאמר דוד לקנות מעמך
את הגרן לבנות מזבח ר׳
ויחדל ותעצר המגפה ר׳
מעל העם ויאמר ארונה
אל הורו יקח ויעל אדני
המלך הטוב בעינו ראה
הבקר לעלה והמרגים׳
ובלי הבקר לעצים הכלנתן
ארונה המלך למלך
ויאמר ארונה אל המלך
יהוה אלהיך יצהו ויאמר
המלך אל ארונה לא כי
קנו אקנה מאותך במחיר
ולא אעלה ליהוה אלהי
עלות חנם ויקן דוד את
הגרן ואת הבקר בכסף
שקלים חמשים זהב׳ שש
דוד מזבח ליהוה ויעל עלות
ושלמים ויעתר ה׳ לארץ
ותעצר המגפה מעל ישראל׳

סכום הפסוקים שלספר
אלף וחמש מאות ושמה
׃

והמלך דוד זקן בא בימים
וכסהו בבגדים ולא יחם לו
ויאמרו לו עבדיו יבקש שו

ב׳ ויבקר׳ ב׳ ויבקר׳ ב׳ ויבקר׳

הגבורים ז׳ מל ואת נתן הנביא ושלאחריו עד חסדים דראו ואת בניו
אלה עשו שלשת ואת מל יעבא ויחחל דויד ׃

ובואי ד׳ ג׳ חס וחד מל ובאי שבי עמו לבי ובאי אל המלך שבי דומה.
עורי עמון עבוי רמה ׃ ולעדוק ב׳ ולו ומשחו ליחוד ׃ בתר מל ׃

אסיובני חמלך ולכל אנשי ׃
יהודה עבדי המלך ואת נתן
הנביא ובנחו ואת הגבורים
ואת שלמה אחיו לא קרא
ויאמר נתן אל בת שבע אם
שלמה לאמר הלוא שמעת
כי מלך אדנינו בן חגית ׃
ואדנינו דוד לא ידע ועתה
לכי איעצך נא עצה ומלטי
את נפשך ואת נפש בנך
שלמה לכי ובאי אל המלך
דוד ואמרת אליו הלא אתה
אדני המלך נשבעת לאמתך
לאמר כי שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על כסאי
ומדוע מלך אדניה והנה
עודנו מדברת עם המלך
המלך ואני אבוא אחריך
ומלאתי את דבריך ותבא
בת שבע אל המלך החדרה
והמלך זקן מאד ואבישג
השונמית משרת את ׃
המלך ותקד בת שבע ׃
ותשתחו למלך ויאמר
המלך מה לך ותאמר ׃
אדני אתה נשבעת ביהוה
אלהיך לאמתך כי שלמה
בנך ימלך אחרי והוא ישב

על כסאי ועתה הנה אדניה
מלך ועתה אדני המלך לא
ידעתה והבה שור ומריא
וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ׃
ולאביתר הכהן וליואב שר
הצבא ולשלמה עבדך
לא קרא ואתה אדני המלך
עיני כל ישראל עליך
להגיד להם מי ישב על
כסא אדני המלך אחריו
והיה כשכב אדני המלך
עם אבתיו והיתי אני ובן
שלמה חטאים והנה ׃
עודנה מדברת עם המלך
ונתן הנביא בא ויגידו ׃
למלך לאמר הנה נתן ׃
הנביא ובא לפני המלך
וישתחו למלך על אפיו ׃
ארצה ויאמר נתן אדני
המלך אתה אמרת אדני
המלך אחרי והוא ישב על
כסאי כי ירד היום ויזבח
שור ומריא וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ׃
ולשרי הצבא ולאביתר
הכהן והנם אכלים ושתים
לפניו ויאמרו יחי המלך ׃

ארמיחו לך אני עבדך ולצדק
הכהן ולבנחו בן יהוידע
ולשלמה עבדך לא קרא
אם מאת אדני המלך נהיה
הדבר הזה ולא הודעת את
עבדיך מי ישב על כסא
אדני המלך אחריו
ויען המלך דוד ׃
ויאמר קראו לי לבת שבע
ותבא לפני המלך ותעמד
לפני המלך וישבע המלך
ויאמר חי יהוה אשר פדה
את נפשי מכל צרה ׃ כי ׃
כאשר נשבעתי לך ביהוה
אלהי ישראל לאמר כי ׃
שלמה בנך ימלך אחרי
והוא ישב על כסאי תחתי
כי כן אעשה היום הזה ׃
ותקד בת שבע אפים ׃
ארץ ותשתחו למלך ׃
ותאמר יחי אדני המלך דוד ׃
לעלם:
ויאמר המלך דוד קראו לי
לצדוק הכהן ולנתן הנביא
ולבנחו בן יהוידע ויבאו
לפני המלך ויאמר המלך ׃
דם קחו עמכם את עבדי
אדניכם והרכבתם את ׃

ב נסוך בסיג מטע דשמטת להטוות ס דמל לשמר
חקותיו מצותיו ומשפ ועדותיו ס בחר ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו ס

נחז ג ב הלרע וחד הלעל חד לאחז ישבי פלשת
וחטר ארחז שחאול בעשתו ס

ויקרבו ימי ב ישראל לדוד ס

ומלמד ב בחר לשנ ומעל כל חיקנ ומאר ס
הוי ומחלליס את יום השבת ס

ומאמרו כל חעב ס אלמנ אל ויקחינוין בסוד
ס ומאמרו כל חעבי ישר בשעב ס

ועדותיו ה וסיומון ושמרת ומאמר הנעב
ועדות הנני ס

ושלמה בנו תחת אביו ס
ויחזק ויגבר מאד ס
ויאמר לו אדני אל ויקחינוין בסוד
ס ויאמרו כל חעבי ישר בשעב ס

ותכן הארץ בקולם ס
ויבא ויאמר ארנחו כאמר
אשר אתו וחסכלו לאכל
ויבא ויאמר ארנחו כאמר
חקרוה חומה עורנו מדבר
ובחנו בו אבינר חכמה
ויבא ויאמר ארנחו כאמר
ארשחיל אתחוטוב תכשר
ויעזבנו ויאמר ראדנהו
אבל ארנו חמלך דוד
חמלוך אתשלמחו שלח
אותו המלך אתעזוק חכמה
ואתנו חנביא ובנחו בו
ותחלע והכרתו ותפלתו
ויבא אותו על פרחת המלך
ויבא אותו עזוק חכמה
ונתן חנביא למלך בגחון
ויעלו משם שמחים ותהם
חקרוה חיא חקול אשר
שמעתם וגם נשב שלמה
על כסא המלוכה וגם באו
עבדי המלך לברך את
ארנו המלך דוד לאמר
יטב אלהיך אתשם שלמה
משמבו ונגדל אתכסאו
מכסא אבו ושתחו המלך על
המשכב ועוד אמר

המלך ברוך ותן אלהי
ישראל אשר נתן המיס
ושב על כסאו ועינו ראות
ותחרדו ויקמו כל הקראים
אשר לאדנחו וילכו איש
לדרכו ואדנחו ירא מפני
שלמה ויקם וילך ויחזק
בקרנות המזבח ויגד
לשלמה לאמר הנה אדנחו
ירא את המלך שלמה והנה
אחז בקרנות המזבח
לאמר ישבעלי היום
המלך שלמה אם המית את
עבדו בחרב ואמר שלמה
אם יהיה לבן חיל לא יפל
משערתו ארצה ואם רעה
תמצא בו ומת וישלח
המלך שלמה וורדהו מעל
המזבח ובא וישתחו למלך
שלמה ויאמר לו שלמה לך
לביתך

ויקרבו ימי דוד למות ויצו
את שלמה בנו לאמר אני
הלך בדרך כל הארץ
וחזקת והיות לאיש ושמרת
את משמרת יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו לשמר חקתיו
מצותיו ומשפטיו ועדותיו

בכתוב בתורת משה למען
תשכיל את כל אשר תעשה
ואת כל אשר תפנה שם: כי
למען יקים יהוה את דברו
אשר דבר עלי לאמר אם
ישמרו בניך את דרכם
ללכת לפני באמת בכל
לבבם ובכל נפשם לאמר
לא יכרת לך איש מעל
כסא ישראל וגם אתה
ידעת את אשר עשה לי
יואב בן צרויה אשר עשה
לשני שרי צבאות ישראל
לאבנר בן נר ולעמשא בן
יתר ויהרגם וישם דמי
מלחמה בשלם ויתן דמי
מלחמה בחגרתו אשר
במתניו ובנעליו אשר ברגליו
ועשית כחכמתך ולא תורד
שיבתו בשלם שאול ובניו
ברוע לחגר ערי תעשה
חסד והיו באכלי שלחנך
כי כן קרבו אלי בברחי
מפני אבשלום אחיך: כי
הנה עמך שמעי בן גרא
בן הימיני מבחרים והוא
קלל לי קללה נמרצת ביום
לכתי מחנים והוא ארד

לקראתי הירדן ואשבע
לו ביהוה לאמר אם אמיתך
בחרב ועתה אל תנקהו כי
איש חכם אתה וידעת את
אשר תעשה לו והורדת
את שובתו בדם שאול
וישכב דוד עם אבתיו
ויקבר בעיר דוד:

וחמים אשר מלך דוד על
ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים
ובירושלם מלך שלשים
ושלש שנים ושלמה ישב
על כסא דוד אביו ותכן
מלכותו מאד:

ויבא אדניהו בן חגית
אל בת שבע אם שלמה
ותאמר השלום בא ויאמר
שלום ויאמר דבר לי אלך
ותאמר דבר ויאמר אתה
ידעת כי לי היתה המלוכה
ועלי שמו כל ישראל כי
פנה המלוכה ותסב המלוכה
ותהי לאחי כי מיהוה היתה
לו ועתה שאלה אחת
אנכי שאל מאתך אל
תשב את פני ותאמר אליו

דבר עלי ג לעשות ידיעה חוא דבר עלי לאמר
כי הנבואה דבר עלי ג
עבאות ג יצאו כל צבאות יהוה אשר עשה לשני
שרי נחלת עבי ג
שאל ב חס ולא תורד שיבתו בשלום בדמי
שאול תרדנה ג

דברו ואמר אמר אמרינא לשלמה
המלך כי לא תשוב את פני
ויתן לו את אבישג כי
השונמית לאשה ותאמר
בת שבע טוב אנכי אדבר
עליך אל המלך ותבא בת
שבע אל המלך שלמה
לדבר לו על אדניהו ויקם
המלך לקראתה וישתחו
לה וישב על כסאו ויכן
כסא לאם המלך ותשב
לימינו ותאמר שאלה
אחת קטנה אנכי שאלת
מאתך אל תשב את פני
ויאמר לה המלך שאלי
אמי כי לא אשוב את פניך
ותאמר יתן את אבישג
השונמית לאדניהו אחיך
לאשה ויען המלך שלמה
ויאמר לאמו ולמה את
שאלת את אבישג השונמית
לאדניהו שאל לו את
המלוכה כי הוא אחי הגדול
ממני ולו ולאבתר הכהן
וליואב בן צרויה:

וישבע המלך שלמה ביהוה
לאמר כה יעשה לי אלהים

ב חס ותכן מלכותו ותכן כל מלאכת
שלמה ג
ד ויגמר ולזדיד אני שאל שאל
בעבור חדשיה שלמה ג
ל ויאמר את ידיעת ויהי בשמיעים עונה
כי ניתחה חעוה ל ג
ב חס ותכן מלכותו ותכן כל מלאכת
שלמה ג

ב אל בלשון עותת לך על שדיך לטובב
שרינו יחלק ס

וכה יוסיף כי בנפשו דבר ה׳
ארניחו את חדבר רחזחו ועשה
חיחוח אשר חכינו ומרע
ויושרנו על כסא דוד אבי
ואשה עשה לו בית באשר
דבר כי חיוס ימת ארניחו
וישלח המלך שלמה ביד
בניחו ויחורע ויפגעבו
וימת: ולאביתר
חכהן אמר המלך ענת לך
ער שריך כי איש מות אתה
ובים חזח לא אמיתך כי
נשאת את ארון ארני יחוח
לפני דוד אבי ובכל חתענות
בכל אשר רחתענה אבי ה׳
וגרש שלמה את אביתר
מחיות כחן ליחוח למלא
את דבר יחוח אשר דבר
על בית עלי בשלח:

והשמעה באה עד יואב כי
נטה אחרי אדניה כי
ואחרי אבשלום לא נטה
ויגס יואב אל אהל יחוח
ויחזק בקרנות המזבח ויגד
למלך שלמה כי נס יואב
אל אהל יחוח והנה אצל
המזבח וישלח שלמה ה׳

ואת עדשא ב שם אבשלם ואת עמשא בן
יחל ס

ויתיד

אתבניחו בן יחוידע לאמר
לך פגע בו ויבא בניחו אל
אהל יחוח ויאמר אליו כה
אמר המלך צא ויאמר ה׳
לא כי פה אמות ושב בניחו
את המלך דבר לאמר כה
דבר יואב וכה ענני ויאמר
לו המלך עשה כאשר דבר
ופגע בו וקברתו והסרת
דם חנם אשר שפך יואב
מעלי ומעל בית אבי והשיב
יחוח את דמו על ראשו
אשר פגע בשני אנשים
צדיקים וטובים ממני והרגם
בחרב ואבי דוד לא ידע
את אבנר בן נר שר צבא
ישראל ואת עמשא בן
יתר שר צבא יחודה ושבו
דמיהם בראש יואב ובראש
זרעו לעלם ולדוד ולזרעו
ולביתו ולכסאו יחוח שלום
עד עולם מעם יחוח ועל
בניחו בן יחוידע ויפגע
בו וימתהו וקבר בביתו
במדבר ויתן המלך את
בניחו בן יחוידע תחתיו על
הצבא ואת צדוק הכהן נתן
המלך תחת אביתר וישלח

ויחד

ויחוד ביום ה׳ הנחילו מלחמת צאורך הניח יחוד
ובח יחוד ס

המלך ויקרא לשמעי ויאמר
לו בנה לך בית בירושלם
ושבת שם ולא תצא משם
אנה ואנה: והיה ביום צאתך
ועברת את נחל קדרון ידע
תדע כי מות תמות דמך
יהיה בראשך ויאמר שמעי
למלך טוב הדבר כאשר
דבר אדני המלך כן יעשה
עבדך וישב שמעי בירושלם
ימים רבים:
ויהי מקץ שלש שנים
ויברחו שני עבדים לשמעי
אל אכיש בן מעכה מלך
גת ויגידו לשמעי לאמר
הנה עבדיך בגת: ויקם
שמעי ויחבש את חמרו
וילך גתה אל אכיש לבקש
את עבדיו וילך שמעי
ויבא את עבדיו מגת:
ויגד לשלמה כי הלך
שמעי מירושלם גת וישב
וישלח המלך ויקרא
לשמעי ויאמר אליו הלא
השבעתיך ביהוה ואעיד בך
לאמר ביום צאתך
אנה ואנה ידע תדע כי
מות תמות ותאמר אלי

ב ורשים יחוד באזני יחוד
יבאות בכל מקום עיר יחוד ס

ואש ב ובראש הישן ובראש חרכיעך ס
וישב ב ויאמר אליו אבנר ויגד לשלמה

ולא תצא ה׳ ושלח חמלך ואתיה בן אדם ויאנים
ליאת בעבאוריו וחבירו

טוב הדבר שמעתי ומדבר
לאשמרתי את שבעת יהוה
ואת המצוה אשר צוה
שלחו ואמר הנער אל שמעי
אתה ידעת את כל הרעה
אשר ידע לבבך אשר
עשית לדוד אבי והשיב
יהוה את רעתך בראשך
והמלך שלמה ברוך וכסא
דוד יהיה נכון לפני יהוה
עד עולם ויצו המלך את
בניהו בן יהוידע ויצא
ויפגע בו ומת ותמכן המלכה
בידו ישב שלמה ויתחתן
שלמה את פרעה מלך
מצרים ויקח את בת פרעה
ויביאה אל עיר דוד עד
כלותו לבנות את ביתו ואת
בית יהוה ואת חומת
ירושלם סביב רק העם
מזבחים במות כי לא
נבנה בית לשם יהוה עד
הימים ההם
ויאהב שלמה את יהוה
ללכת בחקות דוד אביו
רק במות הוא מזבח
ומקטיר ועולה המלך גבעונה
לזבח שם כי היא הבמה

הגדולה אלף עלות יעלה
שלמה על המזבח ההוא
בגבעון נראה יהוה אל
שלמה בחלום הלילה
ויאמר אלהים שאל מה
אתן לך ויאמר שלמה אתה
עשית עם עבדך דוד אבי
חסד גדול כאשר הלך
לפניך באמת ובצדקה
וכישרת לב עמך לשפט
לא אתה חסד הגדול הזה
ותתן לו בן ישב על כסאו
כיום הזה ועתה יהוה אלהי
אתה המלכת את עבדך
תחת דוד אבי ואנכי נער
קטן לא אדע צאת ובא
ועבדך בתוך עמך אשר
בחרת עם רב אשר לא
ימנה ולא יספר מרב ונתת
לעבדך לב שמע לשפט
את עמך להבין בין טוב
לרע כי מי יוכל לשפט את
עמך הכבד הזה ויטב
הדבר בעיני אדני כי שאל
שלמה את הדבר הזה
ויאמר אלהים אליו יען
אשר שאלת את הדבר
הזה ולא שאלת לך ימים

רבים ולא שאלת לך עשר
ולא שאלת נפש אויביך
ושאלת לך הבין לשמע
משפט הנה עשיתי כדברך
הנה נתתי לך לב חכם ונבון
אשר כמוך לא היה לפניך
ואחריך לא יקום כמוך
וגם אשר לא שאלת נתתי
לך גם עשר גם כבוד אשר
לא היה במלכים
כל ימיך ואם תלך בדרכי
לשמר חקי ומצותי כאשר
הלך דוד אביך והארכתי
את ימיך
ויקץ שלמה והנה חלום
ובא לירושלם ויעמד לפני
ארון ברית אדני ויעל
עלות ויעש שלמים ויעש
משתה לכל עבדיו

אז תבאנה שתים נשים
זונות אל המלך ותעמדנה
לפניו ותאמר האשה
האחת בי אדני אני והאשה
הזאת ישבת בבית אחד
ואלד עמה בבית ויהי ביום
השלישי ללדתי ותלד גם
האשה הזאת ואנחנו יחדו

ואות בנה ב׳ גרש האמיר הזאת ואשיבהו
בחיקה ׳ ישנה ב׳ ואמרך אני ׳ וחסך ׳

מלך על כל ישראל ב׳ ויהי המלך שלמה ויעשו
אליהם מלך ׳

אחזר אתנו בבית ולתי שנתם
אנחנו בבית ומת בזה אשה
הזאת לילה אשר שכבה
עליה ותקם בתוך הלילה ותקח
את בנה מאצלי ואמתך לי
ישנה ותשכבהו בחיקה
ואת בנה המת הישכבה
בחיקי ואקם בבקר להינק
את בני והנה מת ואתבונן
אליו בבקר והנה לא הוא
בני אשר ילדתי ותאמר
האשה האחרת לא כי בני
החי ובנך המת ואת אמרת
לא כי בנך המת ובנו החי
ותדברנה לפני המלך ואמר
המלך זאת אמרת זה בנו
החי ובנך המת ואת אמרת
לא כי בנך המת ובנו החי

ויאמר המלך קחו לי חרב
ויביאו חרב לפני המלך
ויאמר המלך גזרו את הילד
החי לשנים ותנו את החצי
לאחת ואת החצי לאחת
ותאמר האשה אשר בנה
החי אל המלך כי נכמרו
רחמיה על בנה ותאמר בי
אדני תנו לה את הילד

ב׳ וחס׳ ו׳ ב׳ ב׳ ב׳ ב׳ חס׳ ו׳ וכל שמיל דמיה ב׳ מ׳ א׳ ד׳ ב׳ ו׳ ד׳ בנביא ו׳ ו׳ ו׳ ו׳ ו׳ ו׳ ד׳ בנביא ו׳ ו׳ ו׳ ו׳ ו׳ ב׳ וכת׳ א׳ ב׳

הלא הוא ב׳ ולשלמה ארבע שנים עשר ויזבח שור
ולשלמה ברתן ובזה עשריה ׳

ויכלכל את המלך ואת
ביתו חדש בשנה יחיה
על אחד לכל לכל
ואלה שמותם בן חור
בהר אפרים בן דקר
במקץ ובשעלבים ובית
שמש ואילון בית חנן
בן חסד באר בות לו
שוכה וכל ארץ חפר
בן אבינדב כל נפת
דור טפת בת שלמה חתה
לו לאשה בענא
בן אחילוד תענך ומגדו
וכל בית שאן אשר אצל
צרתנה מתחת ליזרעאל
מבית שאן עד אבל מחולה
עד מעבר לקמעם
בן גבר ברמת גלעד
לו חות יאיר בן מנשה
אשר בגלעד לו חבל
ארגב אשר בבשן ששים
ערים גדלות חומה וברחים
נחשת אחינדב
בן עדאו אמנמה
אחימעץ בנפתלי גם
הוא לקח את בשמת בת
שלמה לאשה בענא

ב׳ ד׳ ב׳ ו׳ ו׳ ו׳ ו׳ ו

מושל יד׳ מל אמר אלהי ישראל ב בו ושלמה להיות מושל בישראל ואתה מושל בכל והקימותי את כסא ויהי
מושל ואתה מושל בכל אתה מושל בגאות ולחוס׳ ארי׳ נהר׳ רבים׳ מזעקת אפ׳ רוח ס

וצבי ג׳ איל ונבי לבד מאיל וצבי ועבי עדין ס
ואינון בתרין לשנין ס

בְּרוּחוֹ שׁוּבָאֲשֶׁר וּבְעֲלוֹת ל
יְהוֹשָׁפָט בּוֹ פָּרוּחַ ל
בְּיִשָּׂשׂכָר שִׁמְעוֹנוֹ אֵלָא ל
בְּבִנְיָמִן גֵּר בֵּן
אֶרֶץ בְּאֶרֶץ גִּלְעָד אֶרֶץ סִיחוֹן ל
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְעוֹג מֶלֶךְ ל
הַבָּשָׁן וּנְעֹבֶר אַחַר אֲשֶׁר ל
בָּאָרֶץ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל ס
רַבִּים כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל הַיָּם ל
לָרֹב אֲכֹלִים וְשֹׁתִים ל
וְשֵׂמְחִים וּשְׁלֹמֹה הָיָה ל
מוֹשֵׁל בְּכָל הַמַּמְלָכוֹת מִן ל
הַנָּהָר אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד ל
גְּבוּל מִצְרַיִם מַגִּשִׁים מִנְחָה ל
וְעֹבְדִים אֶת שְׁלֹמֹה כָּל ל
יְמֵי חַיָּיו׳
וַיְהִי לְחֶסֶד שְׁלֹמֹה לְוֹס ל
אֶחָד שְׁלִשִׁים כֹּר סֹלֶת ל
וְשִׁשִּׁים כֹּר קָמַח עֶשְׂרָה ל
בָּקָר בְּרִאִים וְעֶשְׂרִים ל
בָּקָר רְעִי וּמֵאָה צֹאן ל
לְבַד מֵאַיָּל וְצֶבִי וְאַחְמוֹר ל
וּכְרֻכָרִים אֲבוּסִים כִּי הוּא ל
רֹדֶה בְּכָל עֵבֶר הַנָּהָר ל
מִתִּפְסַח וְעַד עַזָּה בְּכָל ל
מַלְכֵי עֵבֶר הַנָּהָר וְשָׁלוֹם ל
הָיָה לוֹ מִכָּל עֲבָרָיו מִסָּבִיב ל
וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל ל

לָבֶטַח אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ ל
וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִדָּן וְעַד בְּאֵר
שֶׁבַע כָּל יְמֵי שְׁלֹמֹה:
וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה אַרְבָּעִים
אֶלֶף אֲרֻוֹת סוּסִים לְמֶרְכָּבוֹ
וּשְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים
וְכַלְכְּלוּ הַנִּצָּבִים הָאֵלֶּה
אֶת הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְאֶת
כָּל הַקָּרֵב אֶל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה אִישׁ חָדְשׁוֹ לֹא
יַעֲדִירוּ דָּבָר וְהַשְּׂעֹרִים
וְהַתֶּבֶן לַסּוּסִים וְלָרֶכֶשׁ
יָבִאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
הוּא שָׁם אִישׁ כְּמִשְׁפָּטוֹ
וַיִּתֶּן אֱלֹהִים חָכְמָה
לִשְׁלֹמֹה וּתְבוּנָה הַרְבֵּה
מְאֹד וּרְחַב לֵבָב כַּחוֹל אֲשֶׁר
עַל שְׂפַת הַיָּם וַתֵּרֶב חָכְמַת
שְׁלֹמֹה מֵחָכְמַת כָּל בְּנֵי
קֶדֶם וּמִכֹּל חָכְמַת מִצְרָיִם
וַיֶּחְכַּם מִכָּל הָאָדָם מֵאֵתָן
הָאֶזְרָחִי וְהֵימָן וְכַלְכֹּל
וְדַרְדַּע בְּנֵי מָחוֹל וַיְהִי שִׁמוֹ
בְּכָל הַגּוֹיִם סָבִיב וַיְדַבֵּר
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מָשָׁל וַיְהִי
שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וָאֶלֶף וַיְדַבֵּר
עַל הָעֵצִים מִן הָאֶרֶז
אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן וְעַד הָאֵזוֹב

אֲשֶׁר יֹצֵא בַּקִּיר וַיְדַבֵּר
עַל הַבְּהֵמָה וְעַל הָעוֹף
וְעַל הָרֶמֶשׂ וְעַל הַדָּגִים
וַיָּבֹאוּ מִכָּל הָעַמִּים
לִשְׁמֹעַ אֶת חָכְמַת שְׁלֹמֹה
מֵאֵת כָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת חָכְמָתוֹ
וַיִּשְׁלַח חִירָם
מֶלֶךְ צֹר אֶת עֲבָדָיו אֶל
שְׁלֹמֹה כִּי שָׁמַע כִּי אֹתוֹ
מָשְׁחוּ לְמֶלֶךְ תַּחַת אָבִיהוּ
כִּי אָהֵב הָיָה חִירָם לְדָוִד
כָּל הַיָּמִים
וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל
חִירָם לֵאמֹר אַתָּה יָדַעְתָּ
אֶת דָּוִד אָבִי כִּי לֹא יָכֹל
לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהָיו מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה
אֲשֶׁר סְבָבֻהוּ עַד תֵּת
יְהוָה אֹתָם תַּחַת כַּפּוֹת
רַגְלָיו׳ וְעַתָּה הֵנִיחַ יְהוָה
אֱלֹהָי לִי מִסָּבִיב אֵין
שָׂטָן וְאֵין פֶּגַע רָע וְהִנְנִי
אֹמֵר לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם
יְהוָה אֱלֹהָי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֶל דָּוִד אָבִי לֵ
לֵאמֹר בִּנְךָ אֲשֶׁר אֶתֵּן
תַּחְתֶּיךָ עַל כִּסְאֲךָ הוּא

ושלום ה׳ היה לו ושלום לעזרך ושלום ושקט
ינדון ושלום נשקו כי אורך ימים ס

שירו ב׳ ויהי שירו ובלולה שיר עמי ס מעל
כתר ס

ואלף ב׳ ומאת אלה פקודי ויהי שירו ס

תאמר ב׳ בכל אשר תאמר בפתחי שעריך
בעיר אמליחל ׃

אבנים גדולות ב׳ בעינינו ויסעו קדמיה דפלו
ומיסד תינ דפסוק ׃ ושארא אבנים יקרות ׃

כל סיפרא חדביעית מל בר מן רבעית ׃

יבנה חבית לשמו ועתה
עצים וכרתו לי ארזים מן
הלבנון ועבדי יחיו עם
עבדיך ושכר עבדיך אתן
לך בכל אשר תאמר כי
אתה ידעת כי אין בנו
איש יודע לכרת עצים
כצידנים׃ וחי בשמע חירם
את דברי שלמה וישמח
מאד ויאמר ברוך יהוה׃
היום אשר נתן לדוד בן
חכם על העם הרב הזה
וישלח חירם אל שלמה
לאמר שמעתי את אשר
שלחת אלי אני אעשה
את כל חפצך בעצי ר׳
ארזים ובעצי ברושים
עבדי יורדו מהלבנון
המה ואני אשומם דברות
בים ביר המלקוש אשר
תשלח אלי ונפצתים שם
ואתה תשא ואתה תעשה
את חפצי לתת לחם ביתי
וישלח חירום נתן לשלמה
עצי ארזים ועצי ברושים
כל חפצו׃ ושלמה נתן
לחירם עשרים אלף כר
חטים מכלת לביתו ר׳

ועשרים כר שמן כתית כה
יתן שלמה לחירם שנה
בשנה׃
ויהוה נתן חכמה לשלמה
כאשר דבר לו ויהי שלום
בין חירם ובין שלמה ר׳
ויכרתו ברית שניהם ויעל
המלך שלמה מס מכל
ישראל ויהי המס שלשים
אלף איש׃ וישלחם לבנונה
עשרת אלפים בחדש ר׳
חליפות חדש יהיו בלבנון
שנים חדשים בביתו ר׳
ואדנירם על המס׃
ויהי לשלמה שבעים
אלף נשא סבל ושמנים
אלף חצב בהר לבד משרי
הנצבים לשלמה אשר
על המלאכה שלשת
אלפים ושלש מאות
הרדים בעם העשים
במלאכה׃ ויצו
המלך ויסעו אבנים גדלות
אבנים יקרות ליסד הבית
אבני גזית׃ ופסלו בני
שלמה ובני חירום והגבלים
ויכינו העצים והאבנים
לבנות הבית׃

וחדיב שמונים שנה וארבע
מאות שנה לצאת בני
ישראל מארץ מצרים
בשנה הרביעית בחדש
זו הוא החדש השני ר׳
למלך שלמה על ישראל
ויבן הבית ליהוה׃ והבית
אשר בנה המלך שלמה
ליהוה ששים אמה ארכו
ועשרים רחבו ושלשים
אמה קומתו׃ והאולם על
פני היכל הבית עשרים
אמה ארכו על פני רחב
הבית עשר באמה רחבו
על פני הבית׃ ויעש לבית
חלוני שקפים אטומים
ויבן על קיר הבית יציע
סביב את קירות הבית
סביב להיכל ולדביר
ויעש צלעות סביב׃ לא
היציע התחתנה חמש
באמה רחבו והתיכנה
ששי באמה רחבו׃ לא
והשלישית שבע באמה
רחבו כי מגרעות נתן
לבית סביב חוצה לבלתי
אחז בקירות הבית׃
בהבנתו אבן שלמה מסע

דברות ג׳ בתר׳ לשנ׳ ב׳ מל׳ וחד חל׳ כז בנות
עלמד ואני אשומם אגלמנד ׃

בני ובני ג׳ ב׳ חל׳ וכת׳ ו׳ וחד כת׳ ד׳ ומל׳ ויפסלו
שוים בו בונה ירושלם יהוה ׃

ונפצתים ב׳ עבדי ירדו מן הלבנון ונפצתים
ינישו אל אחיו ׃

כל מלכים נכה וכל קרייה נכה ׃

ונבנה ומקבות וחנשלם לבדו
ברזל לא נשמע בבית׃
בחבנו אבנים שלמות אשר נלקחו
אל קרחה הבית בחנעות׃
וכלולים על לקחו ונבנה
ומזה מזבח אל בחשל שיש
ובנו את הבית בחבל חוד וספן
את הבית בגבים חשרת
באמרים ובנו את הבית עד
עלבה הבית בחבש שאמות
לקחו ואחז את הבית
בעצי ארזים׃
ובחר ישראל אל שלמה
לאמר הנה אשר ראה
בנו אסתלך בחקתי ומשפטי
ומשמרתי את כל מצותי לבחם
ובחקמתי את דבר אביך
אשר דברתי אל דוד אביך
ושכנתי בתוך בני ישראל
ולא אעזב את עמי
ישראל׃
ובנו שלמה את הבית ויכלהו
ויבן את קירות הבית מ
בנתה בעצי ארזים
מקרקע עד הבית בצלעות
הבית וקרות את הבית
בעצי ברוש׃
ובנה הבית בחבש שאמות
הבית ומחמש שאמות
הבית׃

ויבנו בנים ובנות ויעשו
ויבנו בנים ובנות ויעשו
ויבנו בנים ובנות ויעשו

לבת פרעה ב׳ ותכאהו לבת פרעה וביום
ויעשה לבת פרעה ׃

אלם ג׳ חס׳ אלם המשפט ואלם הבית ויקב
את העמודים ׃ וכל יגורת הבית דיחזקאל דכתוב בו
מז ה׳ מל׳ ׃

טפחות הטפחות ב׳ ומל׳ וממדר עד הטפחות
חוץ טפחות ׃

הַחֵיכָל מְזוּזוֹת עֲצֵי שֶׁמֶן מֵאֵת
רְבִעִיתוֹ שְׁתֵּי דַלְתוֹת עֵצִי
בְּרוֹשִׁים שְׁנֵי צְלָעוֹת הַדֶּלֶת
הָאַחַת גְּלִילִים וְשְׁנֵי קְלָעוֹת
הַדֶּלֶת הַשֵּׁנִית גְּלִילִים ׃
וְקְלָעִים רְבִדִים וְתָמֻרוֹת ׃
וּפְטוּרֵי עֵצִים וְצִפָּה זָהָב
מְרֻשָּׁר עַל הַמַּחֲקֶה וְהָבוֹאת
הַחֵצֵר הַפְּנִימִית שֹׁרָה
טוּרֵי גָזִית וְטוּר כְּרִתֹת ׃
אֲרָזִים בַּשֶּׁנָה הָרְבִיעִית
וְיִסַּד בֵּית יְהוָה בְּיָרֵחַ זִו ׃
וּבַשָּׁנָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה בְּיָרֵחַ
בּוּל הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי
כָּלָה הַבַּיִת לְכָל דְּבָרוֹ ׃
וּלְכָל מִשְׁפָּטוֹ וּכְנָהוּ שִׁבַּע
שָׁנִים וְאֶת בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְכִלָּה
אֶת כָּל בֵּיתוֹ׃ וּבְנָה אֶת בֵּית
יַעַר הַלְּבָנוֹן מְאַת אַמָּה
אָרְכּוֹ וַחֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבּוֹ
וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ
עַל אַרְבָּעָה טוּרֵי עַמּוּדִים
אֲרָזִים וּכְרֻתוֹת אֲרָזִים עַל
הָעַמּוּדִים׃ וְסָפוּן בָּאֲרָז ׃
מִמַּעַל עַל הַצְّלָעוֹת אֲשֶׁר
עַל הָעַמּוּדִים אַרְבָּעִים
וַחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עָשָׂר ׃

הַטּוּרִים וּשְׁקֻפִים שְׁלֹשָׁה ׃
טוּרִים מֶחֱזָה אֶל מֶחֱזָה שָׁלֹשׁ
פְּעָמִים׃ וְכָל הַפְּתָחִים וְאֶל
הַמְּזוּזוֹת רְבֻעִים שְׁקֻפִים ׃
וְכֵן לְמֶחֱזָה אֶל מֶחֱזָה ׃
שָׁלֹשׁ פְּעָמִים׃ וְאֵת אוּלָם
הָעַמּוּדִים עָשָׂה חֲמִשִּׁים
אַמָּה אָרְכּוֹ וּשְׁלֹשִׁים ׃
אַמָּה רָחְבּוֹ וְאוּלָם עַל
פְּנֵיהֶם וְעַמֻּדֵיהֶם וְעָב עַל
פְּנֵיהֶם׃ וְאוּלָם הַכִּסֵּא אֲשֶׁר
וְשָׁפַט שָׁם אֶת הַמִּשְׁפָּט
עָשָׂה וְסָפוּן בְּאֶרֶז מֵהַקַּרְקַע
עַד הַקַּרְקַע וּבִיתוֹ אֲשֶׁר
יֹשֵׁב שָׁם חֲצַר הָאַחֶרֶת
מִבַּיִת לָאוּלָם כַּמַּעֲשֶׂה
הַזֶּה הָיָה וּבֵיתוֹ עָשָׂה לְבַת
פַּרְעֹה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה
כָּאוּלָם הַזֶּה׃ כָּל אֵלֶּה ׃
אֲבָנִים יְקָרוֹת כְּמִדּוֹת גָּזִית
מְגֹרָרוֹת בַּמַּסּוֹר מִבַּיִת
וּמִחוּץ וּמִמַّסָּד עַד הַחָצֵר הַגְּדוֹלָה
וּמִיּוֹסָד אֲבָנִים יְקָרוֹת ׃
אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אַבְנֵי עֶשֶׂר
אַמּוֹת וְאַבְנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת
וּמִלְּמַעְלָה אֲבָנִים יְקָרוֹת
כְּמִדּוֹת גָּזִית וָאָרֶז וְהַחָצֵר ׃

הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים
גָּזִית וְטוּר כְּרִתֹת אֲרָזִים
וְלַחֲצַר בֵּית יְהוָה הַפְּנִימִית
וְלְאֻלָם הַבָּיִת
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח
אֶת חִירָם מִצֹּר׃ בֶּן אִשָּׁה ׃
אַלְמָנָה הוּא מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי
וְאָבִיו אִישׁ צֹרִי חָרָשׁ ׃
נְחֹשֶׁת וַיִּמָּלֵא אֶת הַחָכְמָה
וְאֶת הַתְּבוּנָה וְאֶת הַדַּעַת
לַעֲשׂוֹת כָּל מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת
וַיָּבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה ׃
וַיַּעַשׂ אֶת כָּל מְלַאכְתּוֹ ׃
וַיְצַר אֶת שְׁנֵי הָעַמּוּדִים ׃
וְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת
הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסֹב אֶת הָעַמּוּד׃
וְשֵׁנִי וּשְׁתֵּי כֹתָרֹת עָשָׂה ׃
לְהַתִּיךְ עַל רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים
מְצֻק נְחֹשֶׁת חָמֵשׁ אַמּוֹת
קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְחָמֵשׁ
אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הַשֵّנִית
שְׂבָכִים מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה ׃
גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שַׁרְשְׁרוֹת
לַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ
הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת
הָאֶחָת וְשִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת ׃
הַשֵّנִית׃ וַיַּעַשׂ אֶת הָעַמּוּדִים

ויסד ל׳ ויסודתו והביעית שיסד ותחזקה מיסוד ׃
בירח ל׳ זו בול ואחד האחרון ׃

בול ב׳ בתר לשון וכשהו אחר מי בול ודומה
ישאו לו ׃ מצק ב׳ חס׳ מצק נחשת והיות מצק
ולא תירא ׃

שרשרות ג׳ מל׳ שבכים ומעשה שרשרות בגדיר ב׳ בו ׃
גדלים ג׳ חס׳ מעשה לו שבכים ׃

שושן ב פת׳ ועשה שושן באולם למנעה על
שושן ערות ׃ וכל שושן הבירה ׃

אחריהם ג וחס׳ ו׳ וכל אחריהם בולה וחבירו
אל היכל ולזה ׃

וארבע ב ראש פסוק וארבע כתפות אל
וארבע חוץ ׃

ושני טורים סביב על השבכה
האחת לכסות את הכתרת
אשר על ראש העמודים וכן
עשה לכתרת השנית וכתרת
אשר על ראש העמודים
מעשה שושן באולם׃ ד
ארבע אמות וכתרת על
שני העמודים גם ממעל
מול עמת הבטן אשר לעבר
שבכה והרמונים מאתים
טורים סביב על הכתרת
השנית׃ ויקם את העמודים
לאולם היכל ויקם את
העמוד הימני ויקרא את
שמו יכין ויקם את העמוד
השמאלי ויקרא את שמו
בעז׃ ועל ראש העמודים
מעשה שושן ותתם׃ ה
מלאכת העמודים׃ ויעש
את הים מוצק עשר באמה
משפתו עד שפתו עגל
סביב וחמש באמה קומתו
וקוה שלשים באמה יסב
אתו סביב׃ ופקעים מתחת
לשפתו סובב סבבים אתו
עשר באמה מקיפים את
הים׃ סביב שני טורים׃ ה
הפקעים יצקים במצקתו

ויקו דבר וקוה ג ויקו דמלעי ויצא עוד חוט
המדה ויקוה ונטה ׃

ומעלה באמה ופה עגל
מעשה כן אמה וחצי
האמה הוגם על פיה׃ ו
מקלעות ומסגרתיהם
מרבעות לא עגלות׃ ז
וארבעת האופנים למתחת
למסגרות ודות האופנים
במכונה ויקומת האופן
האחד אמה וחצי האמה׃
ומעשה האופנים כמעשה
אופן המרכבה ודותם׃
וגביהם וחשקיהם וחשריהם
הכל מוצק׃ וארבע כתפות
אל ארבע פנות המכנה׃
האחת מזה המכנה כתפה׃ ח
וכראש המכונה חצי׃ ט
האמה קומה עגל סביב
ועל ראש המכנה ידותיו
ומסגרתה ממנה ופתח
על הלחת ידותיה ועל
ומסגרתיה כרובים ארות
ותמרת כמעשה אשור דות
סביב׃ כיאת עשה את׃ י
עשר המכנות מוצק אחד
מדה אחת קצב אחד
לכלהן׃
ויעש עשרה כירות
נחשת ארבעים בת כל

ויפתח ב בתרי לשון ויפתח חגמליה ויפתח
על הלחות ׃

כור ב חס בגביא מתחת לכיר ויסדו מעליהם ואת
הכיר ׃ ועל אורים לכות ב מ ג מ׳ ועשות ואות
הכיור דראה ויעש אתו ׃

הָאֹהֶל ב׳ יחס פת כיור המחליקות ס

הפנימי ב׳ ויתן את הכרובים בתוך לדלתות הבית הפנימי ס ומן בעשרים וחמש שנה לגלותנו יען אתה בן
אדם הגד לכוש הזן בר מן חד ולפני הלשכות מחלף עשר אמות אל הפנימית ס

הַכִּיּוֹר הָאֶחָד אַרְבַּע בָּאַמָּה
הַכִּיּוֹר הָאֶחָד כִּיּוֹר אֶחָד לִ
עַל הַמְּכוֹנָה הָאַחַת לַעֲשֹׂר
הַמְּכֹנוֹת וַיִּתֵּן אֶת הַמְּכֹנוֹת
חָמֵשׁ עַל כֶּתֶף הַבַּיִת מִמִּין
וְחָמֵשׁ עַל כֶּתֶף הַבַּיִת מִשְּׂמֹאל
וְאֶת הַיָּם נָתַן מִכֶּתֶף הַבַּיִת
הַיָּמָנִית קֵדְמָה מִמּוּל נֶגֶב
וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת
הַכִּיֹּרוֹת וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת
הַמִּזְרָקוֹת וַיְכַל חִירָם לִ
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמְّלָאכָה
אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
בֵּית יְהוָה עַמּוּדִים שְׁנַיִם
וְגֻלֹּת הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל
רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁתַּיִם לִ
וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתַּיִם לְכַסּוֹת אֶת
שְׁתֵּי גֻלּוֹת הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל
רֹאשׁ הָעַמּוּדִים וְאֶת הָרִמֹּנִים
אַרְבַּע מֵאוֹת לִשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת
שְׁנֵי טוּרִים רִמֹּנִים לַשְּׂבָכָה
הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת שְׁתֵּי
גֻלּוֹת הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
הָעַמּוּדִים וְאֶת הַמְּכֹנוֹת עָשָׂר
וְאֶת הַכִּיֹּרוֹת עֲשָׂרֵה עַל לִ
הַמְּכֹנוֹת וְאֶת הַיָּם הָאֶחָד
וְאֶת הַבָּקָר שְׁנֵים עָשָׂר תַּחַת
הַיָּם וְאֶת הַסִּירוֹת וְאֶת לִ

הַיָּעִים וְאֶת הַמִּזְרָקוֹת וְאֶת
כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָ
עָשָׂה חִירָם לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמֹרָט
בְּכִכַּר הַיַّרְדֵּן יְצָקָם הַמֶּלֶךְ
בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת
וּבֵין צָרְתָּן וַיַּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת
כָּל הַכֵּלִים מֵרֹב מְאֹד מְאֹד
לֹא נֶחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת
וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים
אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֶת מִזְבַּח
הַזָّהָב וְאֶת הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר
עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים וְהַבּוֹאֹת
חֲמֵשֶׁת מִמִּין וְחָמֵשׁ
מִשְּׂמֹאל לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב
סְגֻרוֹת וְהַפְּרָחִים וְהַנֵּרֹת לִ
וְהַמְּלָקְחַיִם זָהָב וְהַסִּפּוֹת
וְהַמְזַמְּרוֹת וְהַמִّזְרָקוֹת לִ
וְהַכַּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר
וְהַפְתָחוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת
הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים
לְדַלְתֵי הַבַּיִת לַהֵיכָל זָהָב

וַתֵּשְׁלַם כָּל הַמְّלָאכָה אֲשֶׁר
עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית
יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת
קָדְשֵׁי דָוִיד אָבִיו אֶת הַכֶּסֶף
וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֵּלִים נָתַן

בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה
אָז יַקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל רָאשֵׁי
הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלִַם לְהַעֲלוֹת
אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מֵעִיר
דָּוִד הִיא צִיּוֹן וַיִּקְהֲלוּ אֶל
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בְּיָרֵחַ הָאֵתָנִים
בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הָאָרוֹן
וַיַּעֲלוּ אֶת אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל כְּלֵי
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ
אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וְכָל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
הַנֹּעָדִים עָלָיו אִתּוֹ לִפְנֵי
הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר
אֲשֶׁר לֹא יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ
מֵרֹב וַיָּבִאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת
אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ
אֶל דְּבִיר הַבַּיִת אֶל קֹדֶשׁ
הַקָּדָשִׁים אֶל תַּחַת כַּנְפֵי
הַכְּרוּבִים כִּי הַכְּרוּבִים לִ
פֹרְשִׂים כְּנָפַיִם אֶל מְקוֹם
הָאָרוֹן וַיְסֻכּוּ הַכְּרֻבִים עַל

ואת חיים ה׳ האחד דמלבו נתן מכתף וחבירו
ואת חיים חודיד ואני מדעיש ס

ואת הכלים ג׳ ותשלם דמלבו ויתן אדני בחדו
ויאשקולח לחם ס

ותשלם ג׳ כל המלאכה וחבירו ותשלם מחומרה
ואת השלחן ג׳ ואת כליו ואת כל כליו ויעש שולחן

ואקח ב חל ואקח בבקר לחיניק ואקח תחת
דוד אבי ס

ויראו ה׳ את חג המצות זכר חמור תפיה ופני לא
יראו ולא יראו החויה וחבורה ס

מלכים כתרות פתחות כתב דברי חימיל
בתרות פתחות ס

הָאָרוּן וְעַל־הַבָּמָה מִלְּמַעְלָה
וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים וַיַּרְאוּ אֲשֶׁר
הַנְּבִיאִים מִתְּקוּדֵשׁ עַל־פָּנָיו
חֲזִיר וְלֹא יִרְאוּ חֲזִיעָה
וַיְהִי שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה אֹרֶךְ
רֹקֶשׁ שְׁנֵי לְחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר
הִנִּיחַ שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר
כָּרַת יְהוָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־
הַקֹּדֶשׁ וְהֶעָנָן מָלֵא אֶת
בֵּית יְהוָה וְלֹא־יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים
לַעֲמֹד לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן
כִּי מָלֵא כְבוֹד יְהוָה אֶת־בֵּית
יְהוָה
אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר
לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל: כָּנוֹ בָנִיתִי
בַיִת זְבֻל לְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
עוֹלָמִים: וַיָּסֹב הַמֶּלֶךְ אֶת
פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֶת־כָּל־קְהַל
יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
עֹמֵד: וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּפִיו אֶת־דָּוִד אָבִי וּבְיָדוֹ
מִלֵּא לֵאמֹר: מִיּוֹם הוֹצִיאִי
אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא
בָחַרְתִּי בְעִיר מִכָּל־שִׁבְטֵי

ויראו ה׳ ראשי הבדים וחבורו אמיקים אמיקים
מים ס וחד ויראו לגיר ס

ישְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לִהְיוֹת
שְׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר בְּדָוִד לִהְיוֹת
עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי עִם
לְבָב דָּוִד אָבִי לִבְנוֹת בַּיִת
לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי
יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבְךָ
לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי הֵטִיבוֹתָ
כִּי הָיָה עִם־לְבָבֶךָ: רַק
אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי
אִם־בִּנְךָ הַיֹּצֵא מֵחֲלָצֶיךָ
הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי: וַיָּקֶם
יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֵּר
וָאָקוּם תַּחַת דָּוִד אָבִי וָאֵשֵׁב
עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה וָאֶבְנֶה הַבַּיִת
לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וָאָשִׂם שָׁם מָקוֹם לָאָרוֹן
אֲשֶׁר שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר
כָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאוֹ
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
וַיַּעֲמֹד שְׁלֹמֹה לִפְנֵי
מִזְבַּח יְהוָה נֶגֶד כָּל־קְהַל
יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו
הַשָּׁמָיִם: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹר כָּמוֹךָ
אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת שֹׁמֵר

ועל הארץ מתחת ג וידעת היום ונשבע וימס
ויאמר יחזק דמלגיו ס

חֲבֹרֶת הַחֶסֶד לַעֲבָדֶיךָ
הַהֹלְכִים לְפָנֶיךָ בְּכָל־לְבָבָם
אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָוִד
אָבִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ
וַתְּדַבֵּר בְּפִיךָ וּבְיָדְךָ מִלֵּאתָ
כַּיּוֹם הַזֶּה: וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר לְעַבְדְּךָ דָוִד
אָבִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ
לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ
מִלְּפָנַי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל
רַק אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת
דַּרְכָּם לָלֶכֶת לְפָנַי כַּאֲשֶׁר
הָלַכְתָּ לְפָנַי: וְעַתָּה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יֵאָמֵן נָא דְבָרְךָ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָוִד
אָבִי: כִּי הַאֻמְנָם יֵשֵׁב אֱלֹהִים
עַל־הָאָרֶץ הִנֵּה הַשָּׁמַיִם
וְשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ
אַף כִּי הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר
בָּנִיתִי: וּפָנִיתָ אֶל־תְּפִלַּת
עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנָּתוֹ יְהוָה
אֱלֹהָי לִשְׁמֹעַ אֶל־הָרִנָּה
וְאֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַבְדְּךָ
מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם לִהְיוֹת
עֵינְךָ פְתֻחוֹת אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה
לַיְלָה וָיוֹם אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אָמַרְתָּ יִהְיֶה שְׁמִי שָׁם לִשְׁמֹעַ
אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל

לדוד ויסב ג לחיות עבד דמלגיו אני יחזק נגיות
לך בעיר אות כל הימים ס

ונתת ונתת ג חס׳ בסיפ׳ ונתת לעבדך אשר נתת לאביותיכ׳ ונתת לאיש ׃

ואת ידך ב את גדלך ואת ידך כי ישמעון את שמך ׃ והשבתם ב אל תאדמה וחבירו ׃ דדב׳ והשיבותם כו׳ ׃

איבו ד׳ וכי ימצא איש רעב כי יחטא כי יצא עקר את פרעה חפרע ׃

עבדך אל המקום ההוא ושמעת
אל תחנת עבדך ועמך ישראל
אשר יתפללו אל המקום ׃ מ
והוא אתה תשמע אל המקום
שבתך אל השמים ושמעת
וסלחת את אשר יחטא איש ל
לרעהו ונשא בו אלה מ
לאלתו ובא אלה לפני מ
מזבחך בבית הזה ואתה מ
תשמע השמים ועשית ל
ושפטת את עבדיך להרשיע
רשע לתת דרכו בראשו ׃
ולהצדיק צדיק לתת לו מ
כצדקתו בחנך עמך ישראל ל
לפני איבו אשר יחטאו לך
ושבו אליך והודו את שמך
והתפללו והתחננו אליך ג חס
בבית הזה ואתה תשמע בסיפ׳
והשמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשבתם אל מ
האדמה אשר נתת לאבותם ׃ וכל חולת
כי יעצר שמים ולא ל
יהיה מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם
ישובון כי תענם׳ אתה׳ מ
תשמע השמים וסלחת ׃ ב
לחטאת עבדיך ועמך ׃ ת חס

ישראל כי תורם אתם הדרך
הטובה אשר ילכו בה ונתתה
מטר על ארצך אשר נתת
לעמך לנחלה׃ חו׳
רעב כי יהיה בארץ
דבר כי יהיה שדפון ירקון
ארבה חסיל כי יהיה כי ל
יצר לו אויבו בארץ שעריו
כל נגע כל מחלה׃ כל תפלה
תפלה כל תחנה אשר מ
תהיה לכל האדם לכל
עמך ישראל אשר ידעון
איש נגע לבבו ופרש
כפיו אל הבית הזה ואתה ל
תשמע השמים מכון ׃ חס
שבתך וסלחת ועשית ׃
ונתת לאיש ככל דרכיו ג
אשר תדע את לבבו כי חס
אתה ידעת לבד את לבב ׃ ו
כל בני האדם כל הימים ד
אשר חיו על פני האדמה ׃ וכל
אשר נתת לאבותינו ׃ ג חס׳
כל הימים אשר חיים
על פני האדמה אשר נתת
לאבתינו גם אל הנכרי ׃ ח
אשר לא מעמך ישראל
הוא ובא מארץ רחוקה ׃ ל
למען שמך כי ישמעו את ׃ ח
שמך הגדול ואת ידך ׃
החזקה וזרועך הנטויה ובא חס

והתפלל אל הבית הזה׃
אתה תשמע השמים ל
מכון שבתך ועשית ככל ׃ ריא
אשר יקרא אליך הנכרי כס
למען ידעון כל עמי הארץ בעבי׳ ד
את שמך ליראה אותך
כעמך ישראל ולדעת כי ה
שמך נקרא על הבית׃
הזה אשר בניתי כי בא
עמך למלחמה על אויב
דרך אשר תשלחם ׃ מ
והתפללו אליהוה דרך
העיר אשר בחרת בה
והבית אשר בניתי לשמך ל חס
ושמעת השמים את ׃
תפלתם ואת תחנתם ועשית
משפטם כי יחטאו לך מ
אין אדם אשר לא יחטא
ואנפת בם ונתתם לפני אויב ו
ושבום שביהם אל הארץ ד
הרחוקה או הקרובה ה
והשיבו אל לבבם בארץ ל
אשר נשבו שם ושבו ל
והתחננו אליך בארץ
שביהם לאמר חטאנו ל
והעוינו רשענו ושבו אליך
בכל לבבם ובכל נפשם
בארץ אויביהם אשר שבו ל מלרע

ושובון ׃ בחעצר וחבירו ושדופ׳ וחזוק וחבירו ופליטי חרב לכן יתנם גבוה שמה תסמו פנין ויגל אזנם אל בעתר ׃ ועדוי קדמיה ופליטי גמל ושבון כרקע ׃ ושעדנו ושבון ׃ ונחרבם ׃ קמיב׳ ומנכתם כסי והבמיה לאהבה על צוארם בכלי חרס חאשלח דדב׳ ומיה ׃

איבו ה׳ שביהם דמלכי חטעתי בן יש אחד לעיר לאלהיהם חרבוב׳ ׃

מלכים פתחת כת׳ ׳ תהי נא אזנך קשבת פתוחות
כתב ׳ ושאריג פתחות כתב ׳

מצותיו וחקיו ד׳ והאזנת למצותיו ושמרת בכול
יהוה להטות לבבנו ׳ ועמדי המלך על עמדו ׳

אתם והתפללו אליך דרך
ארצם אשר נתתה לאבותם
דרך אשר בחרת ובית
אשר בנית לשמך ושמעת
השמים מכון שבתך את
תפלתם ואת תחנתם ׳ י
ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטאו לך
ולכל פשעיהם אשר י
פשעו בך ונתתם לרחמים
לפני שביהם ורחמום כי
עמך ונחלתך הם אשר
הוצאת ממצרים מתוך
כור הברזל להיות עיניך
פתחת אל תחנת עבדך
ואל תחנת עמך ישראל
לשמע אליהם בכל קראם
אליך מ׳ אתה הבדלתם
לך לנחלה מכל עמי
הארץ כאשר דברת ביד
משה עבדך בהוציאך את
אבותינו ממצרים אדני
יהוה׳

ויהי ככלות שלמה להתפלל
אל יהוה את כל התפלה
והתחנה הזאת קם מלפני
מזבח יהוה מכרע על
ברכיו וכפיו פרשות השמים

ויעמד ויברך את כל קהל
ישראל קול גדול לאמר
ברוך יהוה אשר נתן מנוחה
לעמו ישראל בכל אשר
דבר לא נפל דבר אחד
מכל דברו הטוב אשר
דבר ביד משה עבדו׳ יהי
יהוה אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבתינו אל יעזבנו
ואל יטשנו להטות לבבנו
אלו ללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו ׳ י
ומשפטיו אשר צוה את
אבתינו׳ והיו דברי אלה׳
אשר התחננתי לפני יהוה׳
קרבים אל יהוה אלהינו ׳ י
יומם ולילה לעשות משפט עבדו
ומשפט עמו ישראל דבר
יום ביומו למען דעת כל
עמי הארץ כי יהוה הוא
האלהים אין עוד׳ והיו
לבבכם שלם עם יהוה׳
אלהינו ללכת בחקיו׳
ולשמר מצותיו כיום הזה
והמלך וכל ישראל עמו
זבחים זבח לפני יהוה׳ ויזבח
שלמה את זבח השלמים
אשר זבח ליהוה בקר׳ י

עשרים ושנים אלף וצאן
מאה ועשרים אלף׳ וחנכו
את בית יהוה המלך וכל
בני ישראל׳ ביום ההוא
קדש המלך את תוך׳ י
החצר אשר לפני בית׳ י
יהוה כי עשה שם את
העלה ואת המנחה ואת
חלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר לפני יהוה
קטן מהכיל את העלה
ואת המנחה ואת חלבי
השלמים׳ ויעש שלמה
בעת ההיא את החג וכל
ישראל עמו קהל גדול
מלבוא חמת ערבה מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת
ימים ושבעת ימים ארבעה
עשר יום׳ ביום השמיני שלח
את העם׳ ויברכו את המלך׳
וילכו לאהליהם שמחים
וטובי לב על כל הטובה
אשר עשה יהוה לדוד
עבדו׳ ולישראל עמו׳ ויהי
ככלות שלמה לבנות את
בית יהוה׳ ואת בית המלך
ואת כל חשק שלמה אשר
חפץ לעשות׳

ביתי ג

ו

ל

ל׳ ל׳ ל׳

ויצוהו חקותי ג עקב אשר שמע א׳ אב שוב
תשבון ויעי יהוה בישראל ׃

ויראו יהוה אל שלמה שנית
כאשר נראה אלו בגבעון
ויאמר יהוה אליו שמעתי
את תפלתך ואת תחנתך
אשר התחננת לפני ׃ יי
הקדשתי את הבית הזה
אשר בנית לשום שמי
שם עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים׃ ואתה
אם תלך לפני כאשר הלך
דוד אביך בתם לבב וביושר
לעשות ככל אשר צויתיך
חקי ומשפטי תשמר׃ יי
והקמתי את כסא ממלכתך
על ישראל לעלם כאשר
דברתי על דוד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מעל
כסא ישראל׃ אם שוב
תשובון אתם ובניכם מאחרי
ולא תשמרו מצותי חקתי
אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם׃ והכרתי
את ישראל מעל פני יי
הארמה אשר נתתי להם
ואת הבית אשר הקדשתי
לשמי אשיל מעל פני׃
והיה ישראל למשל יי

ל
ג
ל
פת
בס
ל
חס
ג
חס
בגביא
ל
חס
ב
ל
ל
חס
ל
ל
ל
פת
בס
ל
ל
ל

שמע ח׳ ויהי בשמעלבן לא תשא שמע שוא ומלכא
שבא וחבירו כאשר שמע למיריס ׃

נעלם ב׳ חמץ לא חייב דבר נעלם מן המלך יבא
במשפט על כל נעלם ׃

ומלכי אלמגים ותכל דברי חיבי אלמגים ומל ׃

לאמתו שלמה עבדי מחים אנשי
חמלחמה ועבדיו ושריו ל׳
ושלישיו ושריו רכבו ופרשיו
אלחשיבו הנצבים ל׳
אשר על המלאכה לשלמה
חמשים וחמש שמאות חרדים
בעם העשים במלאכה אל
מתפרעה עלתה מעיר דוד
אל ביתה אשר בנה לה אז
בנה את המלוא וחעלה ל׳
שלמה שלש פעמים בשנה
עלות ושלמים על המזבח
אשר בנה ליהוה והקטיר
אתו אשר לפני יהוה ושלם
את הבית ואני עשה המלך
שלמה בעצון גבר אשר
את אלות על שפת הים סוף
בארץ אדום ויבא חירם
באני את עבדיו אנשי אנות
ידעי הים עם עבדי שלמה
ויבאו אופירה ויקחו משם
זהב ארבע מאות ועשרים
ככר ויבאו אל המלך ל׳
שלמה׃
ומלכת שבא שמעת את
שמע שלמה לשם יהוה
ותבא לנסתו בחידות ותבא
ירושלמה בחיל כבד מאד

ירושלמה ה׳ ד חס וחד מל ותבא ויבאנו ויבאנו וישלח
מלך אשור ריש עיהר בנינעת אחרי זאר ׃

גמלים נשאים בשמים ובהב
רב מאד ואבן יקרה ותבא
אל שלמה ותדבר אליו את
כל אשר היה עם לבבה׃
ויגד לה שלמה את כל ל׳
דבריה לא היה דבר נעלם
מן המלך אשר לא הגיד
לה׃ ותרא מלכת שבא את
כל חכמת שלמה והבית
אשר בנה׃ ומאכל שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד ל׳
משרתיו ומלבשיהם ומשקיו
ועלתו אשר יעלה בית
יהוה ולא היה בה עוד
רוח׃ ותאמר אל המלך
אמת היה הדבר אשר
שמעתי בארצי על דבריך
ועל חכמתך ולא האמנתי
לדברים עד אשר באתי
ותראינה עיני והנה לא
הגד לי החצי חספת ל׳
חכמה וטוב אל השמועה
אשר שמעתי׃ אשרי ל׳
אנשיך אשרי עבדיך אלה
העמדים לפנך תמיד ל׳
השמעים את חכמתך׃ יהי
יהוה אלהיך ברוך אשר
חפץ בך לתתך על כסא

שרים ח׳ בלשנ ושמנאון קדמו כחלוים בקול
ובנוים וחבירו עשוהי בהיעולים ומחוצות ׃

ישראל באהבת יהוה את
ישראל לעלם וישימך
למלך לעשות משפט
וצדקה׃ ותתן למלך מאה
ועשרים ככר זהב ובשמים
הרבה מאד ואבן יקרה׃
לא באו כבשמים הרבה עוד
לדב אשר נתנה מלכת
שבא למלך שלמה׃ וגם אניות
חירם אשר נשא זהב
מאופיר הביאו מאפיר ל׳
עצי אלמגים הרבה מאד
ואבן יקרה׃ ויעש המלך
את עצי האלמגים מסעד
לבית יהוה ולבית המלך
וכנרות ונבלים לשרים
לא באו עצי אלמגים
ולא נראה עד היום הזה׃
והמלך שלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה אשר
שאלה מלבד אשר נתן
לה כדי המלך שלמה׃
ותפן ותלך לארצה היא
ועבדיה׃
ומחיר משקל החנהב אשר
בא לשלמה בשנה אחת
ששים ומאת ששים ושש
ככר׃ מלבד מאנשי ל׳

כיד המלך ג׳ המלך שלמה דמלכי זויז מלכות
רב ויתן המאות ׃

ויהב שחוט ה׳ ויעש המלך ושלאחריו ויעש המלך
דרב חימי ב בו ושלאחריו ׃

ולאביו ודברי חימי נשאות ׃ מלכים נשאת ׃
מגלה נשאת ׃ מלכים וקנים ומכים ׃ רב ימי
ויזומים ומטביים ׃

אהב ד בחרי מלכא באחוי דיוסף ׃
כסח ג פת ה מעלת דמלכי ב בו מאחוי בני
כסח ׃

הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה הָיָה מֶלֶךְ עַל כָּל
מַלְכֵי הָעֲרָבוֹת הָאָרֶץ
וַעֲשִׁירוּת הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאֹתָיִם
עָשָׂר וְחָמֵשׁ שִׁשִּׁים אֶלֶף שֶׁקֶל זָהָב
וְחָבִיעֵלָה עַל הַגְּנָבָה הָאַחַת
וְשֶׁל שְׁנֵי אֹתָמָנוּט וְזָהָב
שְׁחוּט שֶׁל שֶׁת מָנִים וְזָהָב
יַעֲלֶה עַל הַמָּנָה הָאַחַת וְהַתְּנִים
וְהַמֶּלֶךְ הִרְבָּה אֶת הַכֶּסֶף
בִּירוּשָׁלַיִם כָּאֲבָנִים

וַעֲשִׂירוּת הַמֶּלֶךְ כֶּסֶף אֲשׁוּרָיוּ
וְיַעֲקוֹבוּ בְּמוֹפָר שֵׁשׁ
מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא וְרֹאשׁ עֵגֶל
לַכִּסֵּא מֵאַחֲרָיו וְדָרוֹת מִזֶּה
וּמִזֶּה אֶרְמְקוֹם הַשֶּׁבֶת
וּשְׁנַיִם אֲרָיוֹת עֹמְדִים אֵצֶל
הָיָרוֹת וּשְׁנַיִם עָשָׂר אֲרָיוֹת
עֹמְדִים שָׁם עַל שֵׁשׁ
הַמַּעֲלוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא
נַעֲשָׂה כֵן לְכָל מַמְלְכוֹת
וְכֵלֵי מַשְׁקֶה הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה זָהָב וְכֵלֵי בֵית
יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר אֵין
כֶּסֶף לֹא נֶחְשַׁב בִּימֵי
שְׁלֹמֹה כִּי מָאוֹנִי הַמֶּלֶךְ
תַּרְשִׁישׁ לַמֶּלֶךְ בַּיָּם עִם
אֳנִיּוֹת חִירָם אַחַת לְשָׁלֹשׁ
שָׁנִים תָּבוֹא אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ

נִשְׂאֹת וְזָהָב וְכֶסֶף שֵׁנְהַבִּים
וְקָפִים וְתֻכִּיִּים וְגֹרֵל הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה מִכֹּל מַלְכֵי הָאָרֶץ
לְעָשְׁרוֹ וְחָכְמָתוֹ וְכָל
הָאָרֶץ מְבַקְּשִׁים אֶת פְּנֵי
שְׁלֹמֹה לִשְׁמֹעַ אֶת חָכְמָתוֹ
אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ
וְהֵמָּה מֵבִיאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ
כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂלָמוֹת
וָנֶשֶׁק וּבְשָׂמִים סוּסִים
וּפְרִדִים דְּבַר שָׁנָה בְּשָׁנָה
וַיֶּאֱסֹף שְׁלֹמֹה רֶכֶב
וּפָרָשִׁים וַיְהִי לוֹ אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנֵים
עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים וַיַּנִּחֵם
בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעִם הַמֶּלֶךְ
בִּירוּשָׁלִַם וּנְתָנָם הַמֶּלֶךְ אֶת
הַכֶּסֶף כִּירוּשָׁלִַם כָּאֲבָנִים
וְאֶת הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים
אֲשֶׁר בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב וּמוֹצָא
הַסּוּסִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה
מִמִּצְרַיִם וּמִקְוֵה סֹחֲרֵי
הַמֶּלֶךְ יִקְחוּ מִקְוֵה בְּמִחִיר
וְתַעֲלֶה וְיָצָא מֶרְכָּבָה
מִמִּצְרַיִם בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת
כֶּסֶף וְסוּס בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָה
וְכֵן לְכָל מַלְכֵי הַחִתִּים
וּלְמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יוֹצִיאוּ

וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אָהַב נָשִׁים
נָכְרִיּוֹת רַבּוֹת וְאֶת בַּת פַּרְעֹה
מוֹאֲבִיּוֹת עַמֹּנִיּוֹת אֲדֹמִיּוֹת
צִידֹנִיּוֹת חִתִּיּוֹת מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא תָבֹאוּ בָהֶם וְהֵם לֹא
יָבֹאוּ בָכֶם אָכֵן יַטֶּה אֶת
לְבַבְכֶם אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם בָּהֶם
דָּבַק שְׁלֹמֹה לְאַהֲבָה וְהָיוּ
לוֹ נָשִׁים שָׂרוֹת שְׁבַע מֵאוֹת
וּפִלַּגְשִׁים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וַיַּטֶּינָה נָשָׁיו אֶת לִבּוֹ וַיְהִי
לְעֵת זִקְנַת שְׁלֹמֹה נָשָׁיו
הִטֶּינָה אֶת לִבָּבוֹ אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְלֹא הָיָה לְבָבוֹ
שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב
דָּוִיד אָבִיו וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה
אַחֲרֵי עַשְׁתֹּרֶת אֱלֹהֵי צִידֹנִים
וְאַחֲרֵי מִלְכֹּם שִׁקֻּץ עַמֹּנִים
וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה הָרָע בְּעֵינֵי
יְהוָה וְלֹא מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה
כְּדָוִד אָבִיו׃

אז יִבְנֶה שְׁלֹמֹה בָּמָה
לְכְמוֹשׁ שִׁקֻּץ מוֹאָב בָּהָר
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלִַם
וּלְמֹלֶךְ שִׁקֻּץ בְּנֵי עַמּוֹן כֵּן
עָשָׂה לְכָל נָשָׁיו הַנָּכְרִיּוֹת׃

ותעלה ג ותעלה ותעא ותעלה על לבו דמלכא דמלכים ׃

ויצאו ד ותעלה יעלו בעל החיא ומלכי ׃ מלכי
יצאו כת ירמיהו כל ויצאו דבר ימים ויצאו
איב כת ויצאו ׃

מלכים ביתי ׃ ער חלבנון דבדי חימים בביית יעקר ׃
כימנהון חוי מגיעי ביתן בביית ׃

מעם יהוה אלהי ישראל ב׳ ותנאף יהודה בשלמה
ישלם יהוה פעלו ׃

מקטירות ומזבחות לאלהיהם
ותתאנף יהוה בשלמה כי
נטה לבבו מעם יהוה אלהי
ישראל הנראה אליו ׃ ק
פעמים ועצה אליו על
הדבר הזה לבלתי לכת
אחרי אלהים אחרים ולא
שמר את אשר צוה יהוה

ויאמר יהוה לשלמה יען
אשר היתה זאת עמך ולא
שמרת בריתי וחקתי אשר
צויתי עליך קרע אקרע
אתה ממלכה מעליך ׃
ונתתיה לעבדך אך בימיך
לא אעשנה למען דוד
אביך מיד בנך אקרענה
רק את כל הממלכה לא
אקרע שבט אחד אתן
לבנך למען דוד עבדי
ולמען ירושלם אשר
בחרתי ׃

ויקם יהוה שטן ׃
לשלמה את הדד האדמי
מזרע המלך הוא באדום
ויהי בהיות דוד את אדום
בעלות יואב שר הצבא
לקבר את החללים ויך כל

חסר חל ויאמר לו פרעה מדוע אתה מבקש אל אשר
יתן לו האלהים וגם בדרך ס׳ זוה ואמר

הנראה ב׳ קמיצ׳ הנראה אליו פעמים אחרי הנראות
אליו בוחלה ׃

זכר באדום מי ששת ׃
חרשים רשכשס יואב
וכל ישראל ערה כרית
כל זכר באדום ׃ ויברח ׃
אדד הוא ואנשים אדמיים
מעבדי אביו אתו לבוא
מצרים והדד נער קטן
ויקמו ממדין ויבאו פארן
ויקחו אנשים עמם מפארן
ויבאו מצרים אל פרעה
מלך מצרים ויתן לו בית
ולחם אמר לו וארץ נתן
לו ומצא הדד חן בעיני
פרעה מאד ויתן לו אשה
את אחות אשתו אחות
תחפנס הגבירה ותלד לו
אחות תחפנס את גנבת
בנו ותגמלהו תחפנס בתוך
בית פרעה ויהי גנבת בית
פרעה בתוך בני פרעה ׃
והדד שמע במצרים כי
שכב דוד עם אבתיו וכי
מת יואב שר הצבא
ויאמר הדד אל פרעה
שלחני ואלך אל ארצי
ויאמר לו פרעה כי מה
אתה חסר עמי והנך
מבקש ללכת אל ארצך

אלהיהן הל ולוחות מבנתיו שניה בו ותקראן לעם
שניה בו וכן עשה לבל נשיו ׃

ויאמר לא כי שלחתני
ויקם אלהים לו שטן את
רזון בן אלדע אשר ברח
מאת הדדעזר מלך צובה
אדניו ויקבצו עליו אנשים
ויהי שם דוד בהרגם את אשר
דמשק ויישבו בה וימלכו
בדמשק ויהי לו שטן לישראל
כל ימי שלמה ואת הרעה
אשר הדד ויקץ בישראל
וימלך על ארם ׃

ויאמר ב׳ ויאמר אביו אל דוד יהודה
ורבעם ס׳ ויקחו ב׳ ירבעם גדליהו ׃

ותרבעם בתבט אפרתימו
ונעמה ויקרא שמו אחיה השלני
אלמנת עבד לשלמה וגם
הוא נשא יד במלך ויהי בעת
הרים יד במלך שלמה בנה
את המלוא סגר את פרץ
עיר דוד אביו והאיש
ירבעם גבור חיל וירא
שלמה את הנער כי
עשה מלאכה הוא ויפקד
אתו לכל סבל בית יוסף
ויהי בעת ההיא
וירבעם מירושלם
וימצא אתו אחיה השלני
הנביא בדרך והוא מתכסה
בשלמה חדשה ושניהם

חזקתי ט חס׳ הביאל חזיר אם שוב תשבו קרע יעו אשר עזבתי ולא אקח את כל המלכות לא דבתו למען בחזקתי
ילכו ועל ריב המה אם חזקתי אחלק ׳ וכל איריתא דכותחון בר מן חד עקב אשר שמע ׳

מלכים ויושב ירבעם דברי הימים ויישב ירבעם שיתא
ויישב יהושפט בירושלם ויישב ׳

לבדו כשדה יתפש אחיה
בשלמה החדשה אשר׳
עלו ויקחו עה שנים עשר
קרעים ויאמר לירבעם קח
לך עשרה קרעים כי כה
אמר יהוה אלהי ישראל
הנני קרע את המלכה
מיד שלמה ונתתי לך את
עשרה השבטים והשבט
האחד יהיה לו למען עבדי
דוד ולמען ירושלם העיר
אשר בחרתי בה מכל
שבטי ישראל למען אשר
עזבוני וישתחוו לעשתרת
אלהי צידנים לכמוש אלהי
מואב ולמלכם אלהי בני
עמון ולא הלכו בדרכי׳
לעשות הישר בעיני וחקתי
ומשפטי כדוד אביו ולא
אקח את כל המלכה ׳
מידו כי נשיא אשתנו כל
ימי חייו למען דוד עבדי
אשר בחרתי אתו אשר
שמר מצותי וחקתי ולקחתי
המלוכה מידבנו ונתתיה
לך את עשרת השבטים
ולבנו אתן שבט אחד׳
למען יהיה נר לדוד

עבדי כל הימים לפני ׳
בירושלם העיר אשר׳
בחרתי לי לשום שמי שם
ואתך אקח ומלכת בכל
אשר תאוה נפשך והיית
מלך על ישראל והיה
אם תשמע את כל אשר
אצוך והלכת בדרכי ועשית
הישר בעיני לשמור ׳
חקותי ומצותי כאשר
עשה דוד עבדי והיתי
עמך ובניתי לך בית נאמן
כאשר בניתי לדוד ונתתי
לך את ישראל ואענה
את זרע דוד למען זאת
אך לא כל הימים׳
ויבקש שלמה להמית
את ירבעם ויקם ירבעם
ויברח מצרים אל שישק
מלך מצרים ויהי במצרים
עד מות שלמה׳
ויתר דברי שלמה
וכל אשר עשה וחכמתו
הלוא הם כתובים על ספר
דברי שלמה והימים אשר
מלך שלמה בירושלם׳
על כל ישראל ארבעים
שנה׳ וישכב שלמה עם

אבתיו ויקבר בעיר דוד׳
אביו וימלך רחבעם בנו
תחתיו׳ ויהי
רחבעם שכם כי שכם בא
כל ישראל להמליך אתו
ויהי כשמע ירבעם בן נבט
והוא עודנו במצרים אשר
ברח מפני המלך שלמה
וישב ירבעם במצרים׳ ׳
וישלחו ויקראו לו ויבאו
ירבעם וכל קהל ישראל
וידברו אל רחבעם לאמר
אביך הקשה את עלנו
ואתה עתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד
אשר נתן עלינו ונעבדך
ויאמר אליהם לכו עד
שלשת ימים ושובו אלי
וילכו העם׳ ויועץ המלך
רחבעם את הזקנים אשר
היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיותו חי לאמר איך
אתם נועצים להשיב את
העם הזה דבר ויאמרו אליו
לאמר אם היום תהיה עבד
לעם הזה ועבדתם ועניתם
ודברת אליהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים׳

דוד ח מל׳ ואם תלך בדרכי ויהי לעת זרזיר ולבנו אתן ורקמתי עליהם רעה כמגדל דוד׳ ׳ וכל תדי
עשרה ותדרי הימי ועזרא דכותהון ׳ ועבדיה ד רמיע וסימנהון ובו תשא ואם יפיר אם שכח ועניתם ׳

בחיהי ג חס׳ ויועץ המלך וחבירו ואל
ידמיהון ׳

יעצהו ג׳ וחל ויעזב את עצת זקני המלך
המלכים ויעזב יהוידע דבר ימים ׃

אסיף ב׳ חס׳ בנביא וידבר אליהם כעצת ולא
אסיף להגיד הגל ׃

מלכים לא תעלו ולא תלחמון דברי הימים ולא
תלחמו עמעדון מלכי אמלון נתון ׃

וַיַּעֲזֹב אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר
יָעֲצוּהוּ וַיִּוָּעַץ אֶת הַיְלָדִים ׃
אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ אֲשֶׁר הָעֹמְדִים
לְפָנָיו׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה׳
אַתֶּם נֹעָצִים וְנָשִׁיב דָּבָר אֶת
הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַי
לֵאמֹר הָקֵל מֵעֹל אָבִיךָ אֲשֶׁר
נָתַן אָבִיךָ עָלֵינוּ וְרָכֵּךְ מֵעָלָיו
הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ׃
לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר
אָבִיךָ הִכְבִּיד אֶת עֻלֵּנוּ וְאַתָּה
הָקֵל מֵעָלֵינוּ כֹּה תֹאמַר לָהֶם׃
אֲלִיהֶם קָטָנִּי עָבֶה מִמָּתְנָי׃
אֲבִי הוֹעַתָּה אֲבִי הֶעְמִיס׃
עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד וַאֲנִי אוֹסִיף
עַל עֻלְּכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם
בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי אִיסַּר אֶתְכֶם
בָּעַקְרַבִּים׃ וַיָּבֹא רְבָעָם וְכָל
הָעָם אֶל רְחַבְעָם בַּיּוֹם׳
הַשְׁّלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ
לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם׳
הַשְׁّלִישִׁי׃ וַיַּעֲנֵם הַמֶּלֶךְ אֶת
הָעָם קָשָׁה וַיַּעֲזֹב אֶת עֲצַת
הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יָעֲצוּהוּ׃ וַיְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם כַּעֲצַת הַיְלָדִים׃
לֵאמֹר אָבִי הִכְבִּיד אֶת עֻלְּכֶם
וְאָנִי אֹסִיף עַל עֻלְּכֶם אָבִי

יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים וְאָנִי
אִיסַּר אֶתְכֶם בָּעַקְרַבִּים׃
וְלֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל
הָעָם כִּי הָתָה סִבָּה מֵעִם
יְהוָה לְמַעַן הָקִים אֶת
דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד
אֲחִיָּה הַשִּׁלֹנִי אֶל יָרָבְעָם
בֶּן נְבָט׃ וַיַּרְא כָּל יִשְׂרָאֵל
כִּי לֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵהֶם
וַיָּשִׁיבוּ הָעָם אֶת הַמֶּלֶךְ
דָּבָר לֵאמֹר מַה לָּנוּ חֵלֶק
בְּדָוִד וְלֹא נַחֲלָה בְּבֶן יִשַׁי
לְאֹהָלֶיךָ יִשְׂרָאֵל עַתָּה
רְאֵה בֵיתְךָ דָוִד וַיֵּלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לְאָהָלָיו׃ וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי
יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם׳
רְחַבְעָם׃
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת
אֲדֹרָם אֲשֶׁר עַל הַמַּס׳
וַיִּרְגְּמוּ כָל יִשְׂרָאֵל בּוֹ אֶבֶן
וַיָּמֹת וְהַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם׳
הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה
לָנוּס יְרוּשָׁלִָם׃ וַיִּפְשְׁעוּ
יִשְׂרָאֵל בֵּית דָּוִד עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיְהִי
כִּשְׁמֹעַ כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי שָׁב
יָרָבְעָם וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ

אֹתוֹ אֶל הָעֵדָה וַיַּמְלִיכוּ׳
אֹתוֹ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לֹא
הָיָה אַחֲרֵי בֵּית דָּוִד׃ וְלוּ
שֵׁבֶט יְהוּדָה לְבַדּוֹ׃ וַיָּבֹא
רְחַבְעָם יְרוּשָׁלִַם וַיַּקְהֵל
אֶת כָּל בֵּית יְהוּדָה וְאֶת
שֵׁבֶט בִּנְיָמִן מֵאָה וְשִׁמֹנִים
אֶלֶף בָּחוּר עֹשֵׂה מִלְחָמָה
לְהִלָּחֵם עִם בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְהָשִׁיב אֶת הַמְّלוּכָה׳
לְרְחַבְעָם בֶּן שְׁלֹמֹה׃
וְיְהִי דְבַר הָאֱלֹהִים אֶל׳
שְׁמַעְיָה אִישׁ הָאֱלֹהִים
לֵאמֹר׃ אֱמֹר אֶל רְחַבְעָם
בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
וְאֶל כָּל בֵּית יְהוּדָה וּבִנְיָמִן
וְיֶתֶר הָעָם לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלָּחֲמוּ
עִם אֲחִיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי מֵאִתִּי
נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיִּשְׁמְעוּ
אֶת דִּבְרֵי יְהוָה וַיָּשׁוּבוּ לָלֶכֶת
כִּדְבַר יְהוָה׃ וְיָרָבְעָם
בָּנָה אֶת שְׁכֶם בְּהַר
אֶפְרַיִם וַיֵּשֶׁב בָּהּ וַיֵּצֵא׃
מִשָּׁם וַיִּבֶן אֶת פְּנוּאֵל׃
וַיֹּאמֶר יָרָבְעָם בְּלִבּוֹ עַתָּה

אלוה ג׳ חס׳ בסיפר ויעזב המלך ויראה כל ישראל אביהם ויקבצו מלך ישראל ובל אחזיה ומלאך יחזה מחל
ויעשו ויעשו אלוה לא זה הדרך ושלח דבר סוה ויקבצו אחזה מחזיהו אליהם ׃

לא ישכע ה׳ ויונתן ויהיה כל ישראל וכל ישראל
ויעשו לא שמע ולמן לא שמע ׃

חזקתי ט חס׳ הביאל חזיר אם שוב תשבו קרע יעו אשר עזבתי ולא אקח את כל המלכות לא דבתו למען בחזקתי
ילכו ועל ריב המה אם חזקתי אחלק ׳ וכל איריתא דכותחון בר מן חד עקב אשר שמע ׳

מלכים ויושב ירבעם דברי הימים ויישב ירבעם שיתא
ויישב יהושפט בירושלם ויישב ׳

לבדו כשדה יתפש אחיה
בשלמה החדשה אשר׳
עלו ויקחו עה שנים עשר
קרעים ויאמר לירבעם קח
לך עשרה קרעים כי כה
אמר יהוה אלהי ישראל
הנני קרע את המלכה
מיד שלמה ונתתי לך את
עשרה השבטים והשבט
האחד יהיה לו למען עבדי
דוד ולמען ירושלם העיר
אשר בחרתי בה מכל
שבטי ישראל למען אשר
עזבוני וישתחוו לעשתרת
אלהי צידנים לכמוש אלהי
מואב ולמלכם אלהי בני
עמון ולא הלכו בדרכי׳
לעשות הישר בעיני וחקתי
ומשפטי כדוד אביו ולא
אקח את כל המלכה ׳
מידו כי נשיא אשתנו כל
ימי חייו למען דוד עבדי
אשר בחרתי אתו אשר
שמר מצותי וחקתי ולקחתי
המלוכה מידבנו ונתתיה
לך את עשרת השבטים
ולבנו אתן שבט אחד׳
למען יהיה נר לדוד

עבדי כל הימים לפני ׳
בירושלם העיר אשר׳
בחרתי לי לשום שמי שם
ואתך אקח ומלכת בכל
אשר תאוה נפשך והיית
מלך על ישראל והיה
אם תשמע את כל אשר
אצוך והלכת בדרכי ועשית
הישר בעיני לשמור ׳
חקותי ומצותי כאשר
עשה דוד עבדי והיתי
עמך ובניתי לך בית נאמן
כאשר בניתי לדוד ונתתי
לך את ישראל ואענה
את זרע דוד למען זאת
אך לא כל הימים׳
ויבקש שלמה להמית
את ירבעם ויקם ירבעם
ויברח מצרים אל שישק
מלך מצרים ויהי במצרים
עד מות שלמה׳
ויתר דברי שלמה
וכל אשר עשה וחכמתו
הלוא הם כתובים על ספר
דברי שלמה והימים אשר
מלך שלמה בירושלם׳
על כל ישראל ארבעים
שנה׳ וישכב שלמה עם

אבתיו ויקבר בעיר דוד׳
אביו וימלך רחבעם בנו
תחתיו׳ ויהי
רחבעם שכם כי שכם בא
כל ישראל להמליך אתו
ויהי כשמע ירבעם בן נבט
והוא עודנו במצרים אשר
ברח מפני המלך שלמה
וישב ירבעם במצרים׳ ׳
וישלחו ויקראו לו ויבאו
ירבעם וכל קהל ישראל
וידברו אל רחבעם לאמר
אביך הקשה את עלנו
ואתה עתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד
אשר נתן עלינו ונעבדך
ויאמר אליהם לכו עד
שלשת ימים ושובו אלי
וילכו העם׳ ויועץ המלך
רחבעם את הזקנים אשר
היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיותו חי לאמר איך
אתם נועצים להשיב את
העם הזה דבר ויאמרו אליו
לאמר אם היום תהיה עבד
לעם הזה ועבדתם ועניתם
ודברת אליהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים׳

דוד ח מל׳ ואם תלך בדרכי ויהי לעת זרזיר ולבנו אתן ורקמתי עליהם רעה כמגדל דוד׳ ׳ וכל תדי
עשרה ותדרי הימי ועזרא דכותהון ׳ ועבדיה ד רמיע וסימנהון ובו תשא ואם יפיר אם שכח ועניתם ׳

בחיהי ג חס׳ ויועץ המלך וחבירו ואל
ידמיהון ׳

לאמיתם ודברו אל חס באמיתם
ואיזה חדרך חלך ויקראו בנו
אתה חדרך אשר חלך איש
חאלהים אשר בא מיחודח
ואמר אל בנו חכשולו
חחמור ויחכשולו חחמור
וירכב עליו וילך אחרי
איש חאלהים ומצאחו ישב
תחת חאלה ויאמר אליו
חאתה איש חאלהים אשר
באת מיחודה ויאמר אני
ויאמר אליו לך אתי חביתה
ואכל לחם ויאמר לא אוכל
לשוב אתך ולבוא אתך
ולא אכל לחם ולא אשתה
אתך במקום חזה כי
דבר אלי בדבר יחוה לא
תאכל לחם ולא תשתה
שם מים לא תשוב לכת
בדרך אשר חלכת בה
ואמר לו גם אני נביא
כמוך ומלאך דבר אלי
בדבר יחוה לאמר חשבחו
אתך אל ביתך ויאכל
לחם וישת מים כחש לו
ויכחשהו ויאכל לחם
בביתו וישת מים ויחי חם
ישבים אל חשלחן

ויאכל לו רפ וסימנהון רב עשבא דלחמא
ונפר בגנתא ס

ויחי דבר יחוה אל חנביא
אשר חשובו ויקרא אל
איש חאלהים אשר בא
מיחודח לאמר כה אמר
יחוה יען כי מרית פי יחוה
ולא שמרת את חמצוה
אשר צוך יחוה אלהיך
ותשב ותאכל לחם ותשת
מים במקום אשר דבר
אליך אל תאכל לחם ואל
תשת מים לא תבוא נבלתך
אל קבר אבתיך ויחי
אחרי אכלו לחם ואחרי
שתותו ויחבש לו חחמור
לנביא אשר חשובו וילך
וימצאהו אריה בדרך
וימיתחו ותחי נבלתו
משלכת בדרך וחחמור
עמד אצלה וחאריה עמד
אצל חנבלה וחנה אנשים
עברים וראו את חנבלה
משלכת בדרך ואת חאריה
עמד אצל חנבלה ובאו
ויבאו בעיר אשר חנביא
חזקן ישב בה וישמעו
חנביא אשר חשיבו מן
חדרך ויאמר איש חאלהים
חוא אשר מרה את פי יחוה

ולא שמרת ב ויאמר יחוה לשלמה יען כי מרית
פי יחוה ס עצמתיו ב חס איבל עצמיו ושפו ס

ויתנהו יחוה לאריה וישברהו
וימתהו כדבר יחוה אשר
דבר לו ויאמר אל בניו
לאמר חכשולו אתחחמור
ויחבשו וילך וימצא את
נבלתו משלכת בדרך
וחחמור וחאריה עמדים
אצל חנבלה לא אכל
חאריה את חנבלה ולא
שבר את חחמור וישא
חנביא את נבלת איש
חאלהים וינחחו אל חחמור
וישובחו ויבא אל עיר
חנביא חזקן לספד ולקברו
וינח את נבלתו בקברו
ויספדו עליו הוי אחי ויחי
אחרי קברו אתו ואמר אל
בניו לאמר במותו קברתם
אתו בקבר אשר איש
חאלהים קבור בו אצל
עצמתיו חניחו את עצמותי
כי חיוה יהיה חדבר אשר
קרא כדבר יחוה על
חמזבח אשר בבית אל
ועל כל בתי חבמות אשר
בערי שמרון:
אחר חדבר חזה לא שב
ורבעם מדרכו הרעה וישב

ליה ב כתל ה כי חיוה יהיה חיה חיוה רבי
יחודה ס וישבחו ב מל וישא חנביא ויישבהו
ירושלם ס

ומעשה מקצות העם כהני במות
הקפץ ומלא את ידו מן האיש והקפץ והחזיק
בקרן המזבח ויקרא לחטאת
בית ירבעם ולחכחיר ראש
ולהשמיד מעל פני האדמה:

בעת ההיא חלה אביה בן
ירבעם ויאמר ירבעם
לאשתו קומי נא והשתנית
ולא ידעו כי את אשת
ירבעם והלכת שלה הנה
שם אחיה הנביא הוא דבר
עלי למלך על העם הזה:
ולקחת בידך עשרה לחם
ונקדים ובקבק דבש ובאת
אליו הוא יגיד לך מה יהיה
לנער ותעשי כן אשת י
ירבעם ותקם ותלך שלה
ותבא בית אחיה ואחיה
לא יכל לראות כי קמו עיניו
משיבו:
ויהוה אמר אל אחיה הנה
אשת ירבעם באה לדרש
דבר מעמך אל בנה כי חלה
הוא בזה וכזה תדבר אליה
והיה בבאה והיא מתנכרה
והכבשמע אחיה את
קול רגליה באה בפתח י

ואמר באי אשת ירבעם למה
זה את מתנכרה ואני שלוח
אליך קשה לבי אמרי י
לירבעם כה אמר יהוה אלהי
ישראל יען אשר הרמתיך
מתוך העם ואתנך נגיד על
עמי ישראל ואקרע את
הממלכה מבית דוד ואתנה
לך ולא היתה כעבדי דוד
אשר שמר מצותי ואשר
הלך אחרי בכל לבבו לעשות
רק הישר בעיני ותרע י
לעשות מכל אשר היו
לפני ותלך ותעשה לך
אלהים אחרים ומסכות י
להכעיסני ואתי השלכת
אחרי גוך לכן הנני מביא
רעה אל בית ירבעם והכרתי
לירבעם משתין בקיר
עצור ועזוב בישראל י
ובערתי אחרי בית ירבעם
כאשר יבער הגלל עד
תמו המת לירבעם בעיר
יאכלו הכלבים והמת-
בשדה יאכלו עוף השמים
כן יהוה דבר ואת קומי
לכי לביתך בבאה רגליך
העירה ומת הילד וספדו

לו כל ישראל וקברו אתו
כי זה לבדו יבא לירבעם
אל קבר נעו נמצא בו דבר
טוב אל יהוה אלהי ישראל
בבית ירבעם והקים יהוה
לו מלך על ישראל אשר
יכרית את בית ירבעם ביום
ההוא ומה גם עתה: והכה
יהוה את ישראל כאשר
ינוד הקנה במים ונתש
את ישראל מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן
לאבותיהם וזרם מעבר
לנהר יען אשר עשות
אשריהם מכעיסים את
יהוה ויתן את ישראל
בגלל חטאות ירבעם
אשר חטא ואשר החטיא
את ישראל ותקם אשת
ירבעם ותלך ותבא תרצה
היא באה בסף הבית והנער
מת ויקברו אתו ויספדו
לו כל ישראל כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדו אחיה
הנביא ויתר דברי ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך י
הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל:

אחיהו ה׳ ואחיהו לא יכל ויהי כשמע ויהיה אמר
ויקברו אותו ולא שמע המלך הרב ימים ס

שלוח ל׳ ואנכי שלוח אליך ויצוה בנוים שלוח דיה
כי ליא אל עם עמקי אשר מלאך ס

ותעשה ל׳ ותרע לעשות ותאכל הוא והיא
ותעשה לך שם דהמיהו ותעשה אלים

המה לחם ב׳ ויבנו גם המה לחם ולראות
שהם בחומה לחם ׃

חטאו ג׳ קמץ בחטאתם אשר חטאו כי ליהוה
חטאו שאול חטאו ׃

הקדשים ב׳ ויעבר הקדשים ויתן ארל
בתי הקדשים ׃

וחמים אשר מלך רבעם יי
עשרים ושתים שנה וישכב
עם אבתיו ומלך נדב בנו
תחתיו׃
ורחבעם בן שלמה מלך יי
ביהודה בן ארבעים ואחת
שנה רחבעם בן מלכו ושבע
עשרה שנה המלך בירושלם
העיר אשר בחר יהוה לשום
את שמו שם מכל שבטי
ישראל ושם אמו נעמה
העמנית׳ ויעשה יהודה הרע
בעיני יהוה ויקנאו אתו
מכל אשר עשו אבתם יי
בחטאתם אשר חטאו ובנו
גם המה להם במות ומצבות
ואשרים על כל גבעה גבהה
ותחת כל עץ רענן׳ וגם יי
קדש היה בארץ עשו בכל
התועבת הגוים אשר יי
הורישו יהוה מפני בני
ישראל׳
ויהי בשנת החמשית יי
למלך רחבעם עלה יי
שושק מלך מצרים על
ירושלם׳ ויקח את אצרות
בית יהוה ואת אצרות בית
המלך ואת הכל לקח׳ וקח

אתכל מגני הזהב אשר עשה
שלמה׳ ועשה המלך רחבעם
תחתם מגני נחשת והפקיד
על יד שרי הרצים השמרים
פתח בית המלך׳ והיה מדי
בא המלך בית יהוה׳ נשאום
הרצים והשיבום אל תא
הרצים׳ ויתר דברי רחבעם
וכל אשר עשה הלא המה
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׳ ומלחמה יי
היתה בין רחבעם ובין
ירבעם כל הימים׳ וישכב
רחבעם עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד׳ ושם
אמו נעמה העמנית׳ וימלך
אביה בנו תחתיו
ובשנת שמנה עשרה למלך
ירבעם בן נבט מלך ישראל מלך
יהודה׳ וארבעים יי
ואחת שנה מלך בירושלם
ושם אמו מעכה בת יי
אבישלום׳ ויעש אסא
הישר בעיני יהוה כדוד
אביו׳ ויבער הקדשים
מן הארץ׳ ויסר את כל
הגלולים אשר עשו אבתיו
וגם את מעכה אמו הסירה
מגבירה אשר עשתה יי

בירושלם לקחים אתכנ
אחריו׳ ולקח עמו את יי
ירושלם אשר עשה חרוף
את חרשי בעני׳ והנה הם
סרמכל אשר רעו חובלים
חנו רק בדרך ארחה׳ והנה
ומלחמה היתה בין רחבעם
ובין ירבעם כל ימי חייו׳
דברי אבים וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה
ומלחמה היתה בין אבים
ובין ירבעם׳ וישכב אבים
עם אבתיו׳ ויקברו אתו
בעיר דוד׳ וימלך אסא בנו
תחתיו׃
ובשנת עשרים למלך ירבעם
מלך ישראל׳ מלך אסא
מלך יהודה׳ ויחי ארבעים
ואחת שנה בירושלם׳
ושם אמו מעכה בת
אבישלום׳ ויעש אסא
הישר בעיני יהוה כדוד
אביו׳ ויבער הקדשים
מן הארץ׳ ויסר את כל
הגלולים אשר עשו אבתיו
וגם את מעכה אמו הסיר
מגבירה אשר עשתה יי

אוישרוא יא׳ מל ויקח תינעד רגס חיינא משס ב בו ונתתי לך ונתתי אתכל חשן ויקח אסא ב בו׳ ותרוים אחיקר דיפ
מל חחדב וחכסקא לא ויעלו ואוישרוא ברדתדאר׳ אביה ב בנביאייא ושם משנתו אבייה בעת ותחיא אחלה׳
שאר נביאייא אבים׳

והשיבוס ב אל תא וחכירו׳ מלכי והשיבוס לת
דברי הימים והשבוס לת׳

על ערי ב׳ וישמעו בן הדד המלכי ויתנו על
ערי יהודה קולם ׃

על כל ישראל ח׳ בסיפ׳ ויהי המלך ולשלחה וחומיו
ומלכו אחרו בעשא ׃

מפלעת לאשרה וכרת אסא
ב׳ את מפלצתה ויעש שרף בנחל
קדרון וחבלות לאסו ורק
לבבאסא חזק שלם עם
יהוה כל ימיו׃
ויבא את קדשי אביו
וקדשי שמיו בית יהוה כסף
וזהב וכלים ומלחמה הביאה
ביו אסא וכן בעשא מלך
ישראל כל ימיהם ויעל
בעשא מלך ישראל על
יהודה ויבן את הרמה לבלתי
ג׳ תת יצא ובא לאסא מלך
יהודה ויקח אסא את
כל הכסף והזהב הנותרים
יא׳ ד׳ באוצרות בית יהוה ואת
אוצרות בית המלך ויתן
ד׳ ביד עבדיו וישלחם המלך
אסא אל בן הדד בן טברמן
בן חזיון מלך ארם הישב
בדמשק לאמר׳ ברית ל׳
ביני וביניך ביני ובין
אבי אביך הנה שלחתי לך ל׳
שוחד כסף וזהב לך הפר ד׳
את ברית בעשא
מלך ישראל ועלה מעלי
ג׳ ויהי כשמע בן הדד המלך
אסא וישלח את שרי
החילים אשר לו על ערי
ב׳ ישראל ויך את עיון ואת
דן ואת אבל בית מעכה
ואת כל כנרות על כל ארץ
נפתלי ויחדל מבנות את הרמה
ויחדל מבנות את הרמה
וישב בתרצה וחזקיה אסא
ויחדשי קדי׳ השמיע את כל יהודה׳
אין נקי וישאו את אבני
הרמה ואת עציה אשר
כה׳ בנה בעשא ויבן בם המלך
אסא את גבע בנימן ואת
ב׳ המצפה ואת כל הכרמים
פסו׳ אסא ובכל גבורתו וכל אשר
כל וכל עשה וערים אשר בנה
ד׳ הלא הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
המלך קדי׳ יהודה גם לעת זקנתו חלה
ל׳ את רגליו ושכב אסא עם
וחס׳ אבתיו ויקבר עם אבתיו
ד׳ בעיר דוד אביו בסיפ׳ ויהי בעת ההיא
ויחשבם תחתיו׃

ויעלה ג׳ רפ׳ ברית ביני וביניך וחבירו הרש
נא בעדנו ׃

בעיר דוד אביו ד׳ בסיפ׳ אסא שלחו וחושבם
ותס׳ ׃

ויעלה בעשא מלך ישראל על
ל׳ יהודה ויחדל לתת צאת
ולבא לאסא מלך
יהודה׃
אז הוציא אסא כסף
וזהב מאוצרות בית יהוה
ובית המלך ויתן ביד
עבדיו וישלחם המלך
אסא אל בן הדד בן טברמן
בן חזיון מלך ארם הישב
בדמשק לאמר׳ ברית ל׳
ביני וביניך ביני ובין
אבי אביך הנה שלחתי לך ל׳
שוחד כסף וזהב לך הפר ד׳
את ברית בעשא
מלך ישראל ויעלה מעלי
ג׳ ויהי כשמע בן הדד המלך
אסא וישלח את שרי
החילים אשר לו על ערי
ב׳ ישראל ויך את עיון ואת
דן ואת אבל בית מעכה
ואת כל כנרות על כל ארץ
נפתלי׃
ויהי בעת ההיא
ויחדל מבנות את הרמה
ויחדל מבנות את הרמה
וישב בתרצה׃
ויחדשי קדי׳ ויהי בעת ההיא
השמיע אסא את כל יהודה׃
אין נקי וישאו את אבני
הרמה ואת עציה אשר
כה׳ בנה בעשא ויבן בם המלך
אסא את גבע בנימן ואת
ב׳ המצפה ואת כל הכרמים
פסו׳ אסא ובכל גבורתו וכל אשר
כל וכל עשה וערים אשר בנה
ד׳ הלא הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
המלך קדי׳ יהודה גם לעת זקנתו חלה
ל׳ את רגליו ושכב אסא עם
וחס׳ אבתיו ויקבר עם אבתיו
ד׳ בעיר דוד אביו בסיפ׳ ויהי בעת ההיא
ויחשבם תחתיו׃

ויעלה בעשא מלך ישראל
ל׳ ויחדל לתת צאת
ולבא לאסא מלך
יהודה׃
אז הוציא אסא כסף
וזהב מאוצרות בית יהוה
ובית המלך ויתן ביד
עבדיו וישלחם המלך
אסא אל בן הדד בן טברמן
בן חזיון מלך ארם הישב
בדמשק לאמר׳ ברית ל׳
ביני וביניך ביני ובין
אבי אביך הנה שלחתי לך ל׳
שוחד כסף וזהב לך הפר ד׳
את ברית בעשא
מלך ישראל ויעלה מעלי
ג׳ ויהי כשמע בן הדד המלך
אסא וישלח את שרי
החילים אשר לו על ערי
ב׳ ישראל ויך את עיון ואת
דן ואת אבל בית מעכה
ואת כל כנרות על כל ארץ
נפתלי׃
ויהי בעת ההיא
ויחדל מבנות את הרמה
ויחדל מבנות את הרמה
וישב בתרצה׃
ויחדשי קדי׳ ויהי בעת ההיא
השמיע אסא את כל יהודה׃
אין נקי וישאו את אבני
הרמה ואת עציה אשר
כה׳ בנה בעשא ויבן בם המלך
אסא את גבע בנימן ואת
ב׳ המצפה ואת כל הכרמים
פסו׳ אסא ובכל גבורתו וכל אשר
כל וכל עשה וערים אשר בנה
ד׳ הלא הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
המלך קדי׳ יהודה גם לעת זקנתו חלה
ל׳ את רגליו ושכב אסא עם
וחס׳ אבתיו ויקבר עם אבתיו
ד׳ בעיר דוד אביו בסיפ׳ ויהי בעת ההיא
ויחשבם תחתיו׃

ויעלה בעשא מלך ישראל
ל׳ ויחדל לתת צאת
ולבא לאסא מלך
יהודה׃
אז הוציא אסא כסף
וזהב מאוצרות בית יהוה
ובית המלך ויתן ביד
עבדיו וישלחם המלך
אסא אל בן הדד בן טברמן
בן חזיון מלך ארם הישב
בדמשק לאמר׳ ברית ל׳
ביני וביניך ביני ובין
אבי אביך הנה שלחתי לך ל׳
שוחד כסף וזהב לך הפר ד׳
את ברית בעשא
מלך ישראל ויעלה מעלי
ג׳ ויהי כשמע בן הדד המלך
אסא וישלח את שרי
החילים אשר לו על ערי
ב׳ ישראל ויך את עיון ואת
דן ואת אבל בית מעכה
ואת כל כנרות על כל ארץ
נפתלי׃
ויהי בעת ההיא
ויחדל מבנות את הרמה
ויחדל מבנות את הרמה
וישב בתרצה׃
ויחדשי קדי׳ ויהי בעת ההיא
השמיע אסא את כל יהודה׃
אין נקי וישאו את אבני
הרמה ואת עציה אשר
כה׳ בנה בעשא ויבן בם המלך
אסא את גבע בנימן ואת
ב׳ המצפה ואת כל הכרמים
פסו׳ אסא ובכל גבורתו וכל אשר
כל וכל עשה וערים אשר בנה
ד׳ הלא הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
המלך קדי׳ יהודה גם לעת זקנתו חלה
ל׳ את רגליו ושכב אסא עם
וחס׳ אבתיו ויקבר עם אבתיו
ד׳ בעיר דוד אביו בסיפ׳ ויהי בעת ההיא
ויחשבם תחתיו׃

ויעלה בעשא מלך ישראל
ל׳ ויחדל לתת צאת
ולבא לאסא מלך
יהודה׃
אז הוציא אסא כסף
וזהב מאוצרות בית יהוה
ובית המלך ויתן ביד
עבדיו וישלחם המלך
אסא אל בן הדד בן טברמן
בן חזיון מלך ארם הישב
בדמשק לאמר׳ ברית ל׳
ביני וביניך ביני ובין
אבי אביך הנה שלחתי לך ל׳
שוחד כסף וזהב לך הפר ד׳
את ברית בעשא
מלך ישראל ויעלה מעלי
ג׳ ויהי כשמע בן הדד המלך
אסא וישלח את שרי
החילים אשר לו על ערי
ב׳ ישראל ויך את עיון ואת
דן ואת אבל בית מעכה
ואת כל כנרות על כל ארץ
נפתלי׃
ויהי בעת ההיא
ויחדל מבנות את הרמה
ויחדל מבנות את הרמה
וישב בתרצה׃
ויחדשי קדי׳ ויהי בעת ההיא
השמיע אסא את כל יהודה׃
אין נקי וישאו את אבני
הרמה ואת עציה אשר
כה׳ בנה בעשא ויבן בם המלך
אסא את גבע בנימן ואת
ב׳ המצפה ואת כל הכרמים
פסו׳ אסא ובכל גבורתו וכל אשר
כל וכל עשה וערים אשר בנה
ד׳ הלא הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
המלך קדי׳ יהודה גם לעת זקנתו חלה
ל׳ את רגליו ושכב אסא עם
וחס׳ אבתיו ויקבר עם אבתיו
ד׳ בעיר דוד אביו בסיפ׳ ויהי בעת ההיא
ויחשבם תחתיו׃

בעשא ויהי במלכו זמרי ויהי במלכו קדמיה
במלכו תיניה במלכו סיחוהו ואשכון
במלך בגדוד ׃

ג פסוק אל אל על וגם ביד יהוא ויהי כי קרוא
יהודי הנני אספך דרך חיים ׃

בתרצה עשרים וארבע׳
שנה ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך ירבעם וכחטאו
אשר החטיא
את ישראל׃
ויהי דברי יהוה אל יהוא
בן חנני על בעשא לאמר
יען אשר הרימתיך מן
העפר ואתנך נגיד על
עמי ישראל ותלך בדרך
ירבעם ותחטא את עמי
ישראל להכעיסני׃
בחטאתם הנני מבעיר
אחרי בעשא ואחרי ביתו
ונתתי את ביתך כבית
ירבעם בן נבט׃
לבעשא בעיר יאכלו
הכלבים והמת לו בשדה
יאכלו עוף השמים׃ ויתר
דברי בעשא ואשר
עשה וגבורתו הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
וישכב בעשא עם אבתיו
ויקבר בתרצה וימלך אלה
בנו תחתיו וגם בידי יהוא
בן חנני הנביא דבר יהוה
היה אל בעשא ואל ביתו

ג ושל כל הרעה אשר עשה
לעיני יהוה להכעיסו
במעשה ידיו להיות כבית
וירבעם ועל אשר הכה
אתו׃
בשנת עשרים ושש שנה
לאסא מלך יהודה מלך
אלה בן בעשא על ישראל
בתרצה שנתים׃ ויקשר
עליו עבדו זמרי שר מחצית
הרכב והוא בתרצה שותה
שכר בית ארצא אשר
על הבית בתרצה׃ ובא
זמרי ויכהו וימיתהו׃ בשנת
עשרים ושבע
לאסא מלך יהודה וימלך
תחתיו׃ והי במלכו בשבתו
על כסאו הכה את כל בית
בעשא לא השאיר לו
משתין בקיר וגאליו׃
ורעהו׃ וישמד זמרי את
כל בית בעשא כדבר יהוה
אשר דבר אל בעשא ביד
יהוא הנביא אל כל חטאת
בעשא וחטאת אלה בנו
אשר חטאו ואשר
החטיאו את ישראל׃
להכעיס את יהוה אלהי

ג ישראל בהבליהם׃ ויתר
דברי אלה וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃
בשנת עשרים ושבע שנה
לאסא מלך יהודה
זמרי שבעת ימים בתרצה
והעם חנים על גבעתון אשר
לפלשתים׃ וישמע העם
החנים לאמר קשר זמרי
וגם הכה את המלך ויملכו
כל ישראל את עמרי שר
צבא על ישראל ביום
ההוא במחנה׃ ויעלה
עמרי וכל ישראל עמו
מגבעתון ויצרו על תרצה
והי כראות זמרי כי נלכדה
העיר ויבא אל ארמון בית
המלך וישרף עליו את
בית המלך באש וימת על
חטאתיו אשר חטא
לעשות הרע בעיני יהוה
ללכת בדרך ירבעם׃
ובחטאתו אשר עשה
להחטיא את ישראל׃
ויתר דברי זמרי וקשרו
אשר קשר הלא

ויעלה ג ויעלה עמרי ויעלה אחאב ויעלה
נשאים ׃

כל סיפרא על כל ועל כל בר מן ו אל כל ואל כל אמר אל רחבעם חטאות בעשא מעיני חמים בבו ויגש אליהו
ויאמר אל כל העם עדיקים ׃ בהבליהם ג חס קנאוני אל כל חטאות בעשא ונלך בכל דרך ׃

ויקן ג ר״אש פסו׳ ויקן את חלקות ויקן ויסקן
ויקן את החר׳ ס

הנקל ב׳ ויחי הנקל לכרו הנקל לביית יהוחד ס

הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל

אֲזַי חָלַק הָעָם יִשְׂרָאֵל לַחֲצִי
חֲצִי הָעָם חֵת אַחֲרֵי תִבְנִי
בֶן גִּינַת לְהַמְלִיכוֹ וְהַחֲצִי
אַחֲרֵי עָמְרִי וַיֶּחֱזַק הָעָם
אֲשֶׁר אַחֲרֵי עָמְרִי אֶת הָעָם
אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִבְנִי בֶן גִּינַת
וַיָּמֹת תִּבְנִי וַיִּמְלֹךְ עָמְרִי

בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה
לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
עָמְרִי עַל יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּתִרְצָה מָלַךְ
שֵׁשׁ שָׁנִים וַיִּקֶן אֶת הַהַר
שֹׁמְרוֹן מֵאֵת שֶׁמֶר בְּכִכְּרַיִם
כֶּסֶף וַיִּבֶן אֶת הָהָר וַיִּקְרָא
אֶת שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה
עַל שֵׁם שֶׁמֶר אֲדֹנֵי הָהָר
שֹׁמְרוֹן וַיַּעַשׂ עָמְרִי הָרָע
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּרַע מִכֹּל
אֲשֶׁר לְפָנָיו וַיֵּלֶךְ בְּכָל דֶּרֶךְ
יָרָבְעָם בֶּן נְבָט וּבְחַטֹּאתָיו
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל
לְהַכְעִיס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם: וְיֶתֶר
דִּבְרֵי עָמְרִי אֲשֶׁר עָשָׂה

וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא
הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׳ י
וַיִּשְׁכַּב עָמְרִי עִם אֲבֹתָיו
וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ י
אַחְאָב בְּנוֹ תַּחְתָּיו:

וְאַחְאָב בֶּן עָמְרִי מָלַךְ עַל
יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים
וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ
יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בֶּן
עָמְרִי עַל יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיַּעַשׂ
אַחְאָב בֶּן עָמְרִי הָרַע ב״
בְּעֵינֵי יְהוָה מִכֹּל אֲשֶׁר לְפָנָיו
וַיְהִי הֲנָקֵל לֶכְתּוֹ בְּחַטֹּאוֹת
יָרָבְעָם בֶּן נְבָט וַיִּקַּח אִשָּׁה
אֶת אִיזֶבֶל בַּת אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ
צִידוֹנִים וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֶת
הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ וַיָּקֶם
מִזְבֵּחַ לַבַּעַל בֵּית הַבַּעַל
אֲשֶׁר בָּנָה בְּשֹׁמְרוֹן וַיַּעַשׂ
אַחְאָב אֶת הָאֲשֵׁרָה וַיּוֹסֶף
אַחְאָב לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִיס
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִכֹּל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הָיוּ לְפָנָיו: בִּימֵיו בָּנָה חִיאֵל
בֵּית הָאֵלִי אֶת יְרִיחוֹ ב״

בַּאֲבִירָם בְּכֹרוֹ יִסְּדָהּ וּבִשְׁגוּב
צְעִירוֹ הִצִּיב דְּלָתֶיהָ בִּרְבַר
יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן נוּן: וַיֹּאמֶר
אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי מֵתִשְׁבֵי
גִלְעָד אֶל אַחְאָב חַי יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַדְתִּי
לְפָנָיו אִם יִהְיֶה הַשָּׁנִים
הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם
לְפִי דְבָרִי
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלָיו
לֵאמֹר לֵךְ מִזֶּה וּפָנִיתָ לְךָ
קֵדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כְּרִית
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן: וְהָיָה
מִהַּנַּחַל תִּשְׁתֶּה וְאֶת הָעֹרְבִים
צִוִּיתִי לְכַלְכְּלֶךָ שָׁם: וַיֵּלֶךְ
וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב
בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
הַיַּרְדֵּן: וְהָעֹרְבִים מְבִיאִים
לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בַּבֹּקֶר וְלֶחֶם
וּבָשָׂר בָּעָרֶב וּמִן הַנַּחַל י
יִשְׁתֶּה: וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים
וַיִּיבַשׁ הַנַּחַל כִּי לֹא הָיָה
גֶשֶׁם בָּאָרֶץ:
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלָיו
לֵאמֹר קוּם לֵךְ צָרְפַתָה י
אֲשֶׁר לְצִידוֹן וָשַׁבְתָּ שָׁם
הִנֵּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה י״

ובשגוב קרי

וחל

ו׳ בת׳ ו׳ באמצע תיבות׳ ולא קרי׳ ובחטאתו דיעמרי ולא מרו את דבריו עני בכל רגליו ועל שפתיו כאש צרבת
גם עניו לא תשכיע ויקם את דבריו ס׳ שם׳ ו׳ וסימנדוז אברם אברהם בכורה גשר קרחל דמרה ס

ויבש ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ ויחי מקץ ימים׳ וחר
את הקיצון חוכה כעשב ס

אל כתר הויא וקרי הוא ואחשבה ויתרון כלומר
וביתה מידך הויא ס

ודבר יהוה ז ודנער שמואל ויקם דוד בבקר ותאמר הגשו ויתיצב ימים ויבא ודבר יהוה מירושלם וחבירו ישעיהו
מתגדר ב ומל אשר אני מתגורר עמך הנה ס עדת יהוה בתר יחד ס והוא ב קמיץ ונחליה חלוב ותאכל הויא ס

אל מטה לכל כלך ויקסם ולך
ערפתה ובא אל פתח יער
וחנה שם אשה אל מנה
מקששת עצים ויקרא
אליהו ויאמר קחי נא לי
מעט מים בכלי ואשתה
ותלך לקחת ויקרא אליה
ויאמר לקחי נא לי פת
לחם בידך ותאמר חי יהוה
אלהיך אם יש לי עגה
אסמלא כף קמח בכד
ומעט שמן בצפחת והנני
מקששת שנים עצים
ובאתי ועשיתיה לי ולבני
ואכלנהו ומתנו ויאמר
אליה אליהו אל תיראי
באי עשי כדברך אך עשי
לי משם ענה קטנה לי
ברא אשה ואת לי ולך
ולבנך תעשי באחרנה
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל כד הקמח לא
תכלה וצפחת השמן לא
תחסר עד יום תתן יהוה
גשם על פני האדמה ותלך
ותעשה כדבר אליהו
ותאכל הוא והיא
ובית
מים כד הקמח לא כלתה
ב בתא

וצפחת השמן לא חסר
כדבר יהוה אשר דבר ביד
אליהו
ויהי אחר הדברים האלה
חלה בן האשה בעלת הבית
ויהי חליו חזק מאד עד
אשר לא נותר בו נשמה
ותאמר אל אליהו מה לי
ולך איש האלהים באת
אלי להזכיר את עוני
ולהמית את בני ויאמר אליה
תני לי את בנך ויקחהו מי
מחיק הוא ויעלהו אל העליה
אשר הוא ישב שם ושכבהו
על מטתו ויקרא אל יהוה
ויאמר יהוה אלהי הגם על
האלמנה אשר אני מתגורר
עמך הרעות להמית את
בנה ויתמדד על הילד
שלש פעמים ויקרא אל
יהוה ויאמר יהוה אלהי
תשב נא נפש הילד הזה
על קרבו וישב עי יהוה
בקול אליהו ותשב נפש
הילד על קרבו וחי
ויקח אליהו את הילד וירד הבית
מן העליה הביתה ויתנהו
לאמו ויאמר אליהו ראי
ב בתא

חי בנך ותאמר האשה אל
אליהו עתה זה ידעתי כי
איש אלהים אתה ודבר
יהוה בפיך אמת

ויהי לימים רבים ודבר יהוה
היה אל אליהו בשנה ה
השלישית לאמר לך הראה
אל אחאב ואתנה מטר על
פני האדמה וילך אליהו
להראות אל אחאב ודרעב
חזק בשמרון ויקרא אחאב
אל עבדיהו אשר על הבית
ועבדיהו היה ירא את יהוה
מאד ויהי בהכרת איזבל
את נבאי יהוה ויקח עבדיהו
מאה נביאים ויחביאם
חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים ויאמר
אחאב אל עבדיהו לך
בארץ אל כל מעינו המים
ואל כל הנחלים אולי
נמצא חצר ונחיה סוס
ופרדו ולא נכרית מן הבהמה
ויחלקו להם את הארץ
לעברה אחאב הלך בדרך
אחד לבדו ועבדיהו הלך
בדרך אחר לבדו ויהי
ב בתכרות ב חד מל וחד חס ולא בהכרת יהוה
ויהי בהכרות אחבל ס

ג כתר הוא וקרי ותאכלי הויא גם הוא למלך
חוכן כי הוא ומה ס

תכלה ג ב כתר הי וחד כתוב א כד היקמח אותה יהוה
לא תכלא למה תכלה ראיתי קרן ס

ונערי ג חס׳ ; ונערה תנה המלך והיה אני
אלוף נערי אתה ׃

ויהודה ואלהים ה׳ ; ויקראו בני ראובן ויאמרו אנשי ביית שמש ויצא אליהו ענני יהודה ענני ויאמר דוד זה הוא
ינוחו הנו לבבכם ועוד דברו עבדיו ואתנה את תני ובדרך עדרא אשר בחרת ׃

עבדיהו ויקרא לו ואני
לקראתו ויבא אליו על
פניו ויאמר האתה זה אדני
אליהו ויאמר לו אני לך
אמר לאדניך הנה אליהו
ויאמר מה חטאתי כי תתן
את עבדך ביד אחאב
להמיתני חי יהוה אלהיך
אם יש גוי וממלכה אשר
לא שלח אדני שם לבקשך
ואמרו אין והשבע את
הממלכה ואת הגוי כי לא
ימצא אתך ועתה אתה אמר
לך אמר לאדניך הנה
אליהו וחי אני אלך
כאתי ורוח יהוה ישאך
על אשר לא אדע ובאתי
להגיד לאחאב ולא
ימצאך והרגני ועבדך
ירא את יהוה מנעורי הלא
הגד לאדני את אשר
עשיתי בהרג איזבל את
נביאי יהוה וחבא
מאה איש
חמשים חמשים איש
במערה ואכלכם לחם
ומים עתה אתה אמר
לך אמר לאדניך הנה

אליהו והרגני ׃
ויאמר אליהו חי יהוה
צבאות אשר עמדתי לפניו
כי היום אראה אליו הלך
עבדיהו לקראת אחאב
ויגד לו הלך אחאב ׃
לקראת אליהו ויהי כראות
אחאב את אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה
עכר ישראל ויאמר לא
עכרתי את ישראל כי אם
אתה ובית אביך בעזבכם
את מצות יהוה והלך אחרי
הבעלים ועתה שלח קבץ
אלי את כל ישראל
הר הכרמל ואת נביאי
הבעל ארבע מאות ׃
וחמשים ונביאי האשרה
ארבע מאות אכלי שלחן
איזבל ושלח אחאב בכל
בני ישראל ויקבץ את
הנביאים אל הר הכרמל
ויגש אליהו אל כל העם
ויאמר עד מתי אתם
פסחים על שתי הסעפים
אם יהוה האלהים לכו ׃
אחריו ואם הבעל לכו
אותו ולא ענו העם אתו

דבר ויאמר אליהו אל העם
אני נותרתי נביא ליהוה ׃
לבדי ונביאי הבעל ארבע
מאות וחמשים איש ותנו
לנו שני פרים ובחרו
להם הפר האחד ויתחהו
וישימו על העצים ואש
לא שמו ואני אעשה
את הפר האחר ונתתי על
העצים ואש לא אשים ׃
וקראתם בשם אלהיכם
ואני אקרא בשם יהוה
והיה האלהים אשר יענה
באש הוא האלהים ויענו
כל העם ויאמרו טוב ׃
הדבר ויאמר אליהו
לנביאי הבעל בחרו לכם
הפר האחד ועשו ראשנה
כי אתם הרבים וקראו
בשם אלהיכם ואש לא
תשימו ויקחו את הפר
אשר נתן להם ויעשו
ויקראו בשם הבעל ׃
מהבקר ועד הצהרים ׃
לאמר הבעל ענו ואין
קול ואין עונה ויפסחו על
המזבח אשר עשה ויהי
בצהרים ויהתל בהם

אלוהו ויאמר קראו בקול
גדול מאלהיך הוא מי
שיחוכן שיגלו ומי דרך
לו אולי ישן הוא ויקץ
ויקראו בקול גדול ויתגדדו
כמשפטם בחרבות וברמחים
עד שפך דם עליהם ויחרו
כפי עבר הצהרים ויתנבאו
עד לעלות המנחה ואין
קול ואין עונה ואין קשב
ויאמר אליהו לכל העם
גשו אלי ויגשו כל העם
אליו וירפא את מזבח
יהוה החרוס ויקח אליהו
שתים עשרה אבנים
כמספר שבטי בני יעקב
אשר היה דבר יהוה אליו
לאמר ישראל יהיה שמך
ויבן את האבנים מזבח
בשם יהוה ויעש תעלה
כבית סאתים זרע סביב
למזבח וערך את העצים
וינתח את הפר ושם על
העצים ויאמר מלאו
ארבעה כדים מים
ויצקו על העלה ועל
העצים ויאמר שנו ושנו
ויאמר שלשו ושלשו

ויבנו ג ויבנו את העיר ובנו את האבנים
ויבנו עדים באשדוד ו והר ובנו עדי ו

כעבור ב ויהי כעבר הצהרים כעבור סופה
ואין רשע ו בתרייה מל ו

אל ריגש ב ויקחו שדה צפים ויעלה אחאב ג
כל הדר דכוא בד מן ל על ו

ויד יהוה ג אל אליהו ורוח נשאתני ומקחני
ויד יהוה היתה אלי ו

ולכו המים סביב למזבח
וגם את התעלה מלאם מים
ויחרבו עלות המנחה ויגש
אליהו הנביא ויאמר יהוה
אלהי אברהם יצחק
וישראל היום ודע כי
אתה אלהים בישראל
ואני עבדך ובדברך
עשיתי את כל הדברים
האלה ענני יהוה ענני ודעו
העם הזה כי אתה יהוה
האלהים ואתה הסבת את
לבם אחרנית ותפל אש
יהוה ותאכל את העלה
ואת העצים ואת האבנים
ואת העפר ואת המים
אשר בתעלה לחכה וירא
כל העם ויפלו על פניהם
ויאמרו יהוה הוא האלהים
יהוה הוא האלהים ויאמר
אליהו להם תפשו את
נביאי הבעל איש אל
ימלט מהם ויתפשום
וורדם אליהו אל נחל
קישון וישחטם שם
ויאמר אליהו לאחאב
עלה אכל ושתה כי קול
המון הגשם

ויעשון זה דאות הלעשה אשה יעשון ועל זה מאד
ואשלה מיכאל בן הדוד ה כה אפרים ו

נפש ב חור הנפש ותשלח איזבל הן כל
הנפשות ב בו ו

לאכל ולשתות ואליהו
עלה אל ראש הכרמל
ויגהר ארצה וישם פניו
בין ברכיו ויאמר אל נערו
עלה הצא הרה הים ויעל
ויבט ויאמר אין מאומה
ויאמר שב שבע פעמים
ויהי בשבעתו ויאמר הנה
ענן קטנה ככף איש עלה
מים ויאמר עלה אמר
אל אחאב אסר ורד ולא
יעצרך הגשם ויהי עד
כה וערכה והשמים
התקדרו עבים ורוח והי
גשם גדול וירכב אחאב
וילך יזרעאלה ויד יהוה
היתה אל אליהו וישנס
מתניו וירץ לפני אחאב
עד באכה יזרעאלה ויגד
אחאב לאיזבל את כל
אשר עשה אליהו ואת
כל אשר הרג את כל
הנביאים בחרב ותשלח
איזבל מלאך אל אליהו
לאמר כה יעשון אלהים
וכה יוספון כי כעת מחר
אשים את נפשך כנפש
אחד מהם וירא ויקם

ויבנו ג ויבנו את העיר ובנו את האבנים
ויבנו עדים באשדוד ו והר ובנו עדי ו

ד׳ ווזגין מז ב׳ ב׳ זקף חד קמ׳ וחד פת׳ לא תִּנְחַל בנחלתך אשר תנחל
ויישן ויחלם וישכב ויישן ואתך אֶקָּח נקס אֶקָּח והלני זחבני ׃

ביאור שם יב׳ גם בי בלה יעשו יגחר כן חגבעתה ובא שם אל המערה נדחו עילם ואחי
לחם למקדש לרעז יספרו מה הבמה ויבא אל הגוים לא לעבכם נחליב ׃

וַיֵּלֶךְ אֵלָיו פְּשׁוּט וַיָּבֹא בְּאֵר׳
שֶׁבַע אֲשֶׁר לִיחוּדָה וַיַּנַּח אֶת
נַעֲרוֹ שָׁם׃ וְהוּא הָלַךְ בַּמִּדְבָּר
דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת
רָתָם אֶחָת וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ
לָמוּת וַיֹּאמַר רַב עַתָּה יְהוָה
קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא טוֹב אָנֹכִי
מֵאֲבֹתָי׃ וַיִּשְׁכַּב וַיִּישָׁן תַּחַת
רָתָם אֶחָת וְהִנֵּה זֶה מַלְאָךְ
נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֱכוֹל׃
וַיַּבֵּט וְהִנֵּה מְרַאֲשֹׁתָיו עֻגַת
רְצָפִים וְצַפַּחַת מָיִם וַיֹּאכַל
וַיִּשְׁתְּ וַיִּשְׁכַּב׃ וַיָּשָׁב
מַלְאַךְ יְהוָה שֵׁנִית וַיִּגַּע בּוֹ
וַיֹּאמֶר קוּם אֱכֹל כִּי רַב
מִמְּךָ הַדָּרֶךְ׃ וַיָּקָם וַיֹּאכַל
וַיִּשְׁתְּ׃ וַיֵּלֶךְ בְּכֹחַ אֲכִילָה
הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה עַד הַר הָאֱלֹהִים׃
וַיָּבֹא שָׁם אֶל הַמְּעָרָה
וַיָּלֶן שָׁם וְהִנֵּה דְבַר יְהוָה
אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לְּךָ פֹה
אֵלִיָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר קַנֹּא קִנֵּאתִי
לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי
עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת
נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַחֶרֶב וָאִוָּתֵר
אֲנִי לְבַדִּי׃ וְבַקְּשׁוּ אֶת נַפְשִׁי

לִקְחָתָהּ׃ וַיֹּאמֶר צֵא וְעָמַדְתָּ
בָּהָר לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהִנֵּה יְהוָה
עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחָזָק׃
מְפָרֵק הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים
לִפְנֵי יְהוָה לֹא בָרוּחַ יְהוָה
וְאַחַר הָרוּחַ רַעַשׁ לֹא בָרַעַשׁ
יְהוָה׃ וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא
בָאֵשׁ יְהוָה וְאַחַר הָאֵשׁ
קוֹל דְּמָמָה דַקָּה׃ וַיְהִי
כְּשָׁמְעַ אֵלִיָּהוּ וַיַּלֶּט פָּנָיו
בְּאַדַּרְתּוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד פֶּתַח
הַמְּעָרָה׃ וְהִנֵּה אֵלָיו קוֹל
וַיֹּאמֶר מַה לְּךָ פֹה אֵלִיָּהוּ׃
וַיֹּאמֶר קַנֹּא קִנֵּאתִי לַיהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ
הָרָסוּ וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
בַחֶרֶב וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי
וְבַקְּשׁוּ אֶת נַפְשִׁי לִקְחָתָהּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
לֵךְ שׁוּב לְדַרְכְּךָ מִדְבָּרָה
דַּמֶּשֶׂק וּבָאתָ וּמָשַׁחְתָּ אֶת
חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל אֲרָם׃
וְאֶת יֵהוּא בֶן נִמְשִׁי תִּמְשַׁח
לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאֶת
אֱלִישָׁע בֶּן שָׁפָט מֵאָבֵל
מְחוֹלָה תִּמְשַׁח לְנָבִיא׃
תַּחְתֶּיךָ׃ וְהָיָה הַנִּמְלָט מֵחֶרֶב

חֲזָאֵל יָמִית יֵהוּא וְהַנִّמְלָט
מֵחֶרֶב יֵהוּא יָמִית אֱלִישָׁע
וְהִשְׁאַרְתִּי בְּיִשְׂרָאֵל׃
שִׁבְעַת אֲלָפִים כָּל הַבְּרֶכִּים
אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבַּעַל וְכָל
הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לוֹ׃
וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת
אֱלִישָׁע בֶּן שָׁפָט וְהוּא
חֹרֵשׁ שְׁנֵים עָשָׂר צְמָדִים
לְפָנָיו וְהוּא בִּשְׁנֵים הָעָשָׂר
וַיַּעֲבֹר אֵלָיו וַיַּשְׁלֵךְ
אַדַּרְתּוֹ אֵלָיו׃ וַיַּעֲזֹב אֶת
הַבָּקָר וַיָּרָץ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ
וַיֹּאמֶר אֶשְׁקָה נָא לְאָבִי
וְלְאִמִּי וְאֵלְכָה אַחֲרֶיךָ׃
וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי מַה
עָשִׂיתִי לָךְ׃ וַיָּשָׁב מֵאַחֲרָיו
וַיִּקַּח אֶת צֶמֶד הַבָּקָר׃
וַיִּזְבָּחֵהוּ וּבְכְלִי הַבָּקָר׃
בִּשְׁלָם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם
וַיֹּאכֵלוּ׃ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי
אֵלִיָּהוּ׃ וַיְשָׁרְתֵהוּ׃
וּבֶן הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם קִבֵּץ
אֶת כָּל חֵילוֹ׃ וְשְׁלֹשִׁים׃
וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ אִתּוֹ וְסוּס׃
וְרֶכֶב׃ וַיַּעַל וַיָּצַר עַל שֹׁמְרוֹן
וַיִּלָּחֶם בָּהּ׃ וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים

מזבחותיך ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ ויאמר קנא וחבירו
גם עפר מינאוד ביתי ׃

ואת נביאיך ג׳ ויאמר קנא ותבודיך ומרו ומרוזיר ׃
ובאת ג׳ בעיע׳ וירשת׳ ומשחתי ביהל יאשיד ׃

וחתיך זחי ב׳ והנה זה מלאך זחנה זה בא רכב
איש ׃

ישפק ג ב חס׳ וחד מל אס ישפק עפר שמרון
ישפק עלימו כפימי בינינו ישפוק ׃

מישור ג׳ מל׳ ועבדי מלך ארם ואתה תמנה ושפט בעדך ויחד ה׳ עקב ומעקשים למישור הורת אמת חוזני
יחזור דרכך רגלי עמדה במישור תנחני באר״ץ מישור ויבן מגדלים ׃

אל אחאב מלך ישראל ט
העברה ואמר לו כה אמר
בן הדד כסף והזהב לי הוא
ונשיו ובניך הטובים לי הם
ויען מלך ישראל ואמר
כדברך אדני המלך לך אני
וכל אשר לי ושלו המלאים
ויאמרו כה אמר בן הדד י
לאמר כי שלחתי אליך
לאמר כסף והזהב ונשיך
ובניך לי תתן מי אם כעת
מחר אשלח את עבדי
אליך וחפשו את ביתך ואת
בתי עבדיך והיה כל המחמד
בעיניך ישימו בידם ולקחו
ויקרא מלך ישראל לכל
זקני הארץ ואמר דעו
נא וראו כי רעה זאת מבקש
הוא לי אל נשי ובני
ולכסף ולזהב ולא מנעתי
מהם ואמרו אליו כל
הזקנים וכל העם אל
תשמע ולא תאבה ואמר
לאמר הגידו לאדני המלך
את כל אשר
שלחת אל עבדך בראשונה
אעשה ודבר הזה לא
אוכל לעשות ולכו
ויגידו

ב
וחל
ה
ד
בת
ים
ו
ז
ח
פסו
וזוא
ט
י
יא
יב
פסוק
דמיי
ל
ויגמר
יג
יד
טו
מל
בריש

ויגידו ג׳ אשר יקשו מכם אשר דברתי לא
אוכל לעשות ׃

לאמר ב׳ רב׳ ואם לא תוכל לעשות לאחר
לעשות ולעבד ׃

חמלאכים ושבו דבר
ויבא אל אחאב ויאמר
ואמר כה אמר בן הדד
ובה יוסיפו אם יספק עפר
שמרון לשעלים לכל
העם אשר ברגלי ויען
מלך ישראל ואמר דברו
אל תתהלל חגר כמפתח
ויהי כשמע את הדבר
הזה והוא שתה הוא
והמלכים בסכות ואמר
אל עבדיו שומו וישומו
על העיר והנה נביא אחד
נגש אל אחאב מלך
ישראל ואמר כה אמר
יהוה הראיתה את כל
ההמון הגדול הזה הנני
נתנו בידך היום ומדעת כי
אני יהוה ואמר אחאב
במי ואמר כה אמר יהוה
בנערי שרי המדינות ואמר
מי יאסר המלחמה ואמר
אתה תפקד את נערי
שרי המדינות ויהי
מאתים שנים ושלשים
ואחריהם פקד את כל
העם כל בני ישראל
שבעת אלפים ויצאו

ב
וחל
ג
ד
בת
ים
ו
ז
ח
פסו
וזוא
וזוא
ט
י
יא
יב
פסוק
דמיי
ל
ויגמר
יג
יד
טו
מל
בריש

מיקו ג׳ ויחד כי מיקו בני ישראל ז׳ פעמים מלא
יומם מיקו עלי ומדיבר ׃

בצהרים והם חגרי שלחו
שכור בסכות והמלכים
שלשים ושנים מלך עמו
אתו ויצאו בנערי שרי
המדינות בראשונה ויגד
בן הדד ויגידו לו לאמר
אנשים יצאו משמרון
ויאמר אם לשלום יצאו
תפשום חיים ואם למלחמה
יצאו חיים תפשום ואלו
יצאו מן העיר נערי שרי
המדינות אחריהם ויכו איש איש
ויגסו ארם וירדפם ישראל
וימלט בן הדד מלך ארם
על סוס ופרשים ויצא
מלך ישראל ויך את הסוסים
ואת הרכב והכה בארם מכה
גדולה ויבא מלך ישראל
ויאמר לו לך
התחזק ודע וראה את
אשר תעשה כי לתשובת
השנה מלך ארם עלה
עליך
ועבדי מלך ארם אמרו
אליו לאמר אלהי הרים
אלהי הם על כן חזקו מאתנו
ונלחם אתם במישור אם

ב
וחל
ג
ד
בת
ים
ו
ז
ח
פסו
וזוא
ט
י
יא
יב
פסוק
דמיי
ל
ויגמר
יג
יד
טו
מל
בריש

מישור ג׳ מל׳ ועבדי מלך ארם ואתה תמנה ושפט בעדך ויחד ה׳ עקב ומעקשים למישור הורת אמת חוזני
יחזור דרכך רגלי עמדה במישור תנחני באר״ץ מישור ויבן מגדלים ׃